

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

Bruksela, 6 listopada 2024 r.
(OR. en)

2023/0177(COD)

PE-CONS 43/24

EF 71
ECOFIN 201
ENV 184
SUSTDEV 33
CODEC 515

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie przejrzystości i rzetelności działalności ratingowej z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG) oraz zmiany rozporządzeń (UE) 2019/2088 i (UE) 2023/2859
----------	---

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/...**

z dnia ...

**w sprawie przejrzystości i rzetelności działalności ratingowej
z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG)
oraz zmiany rozporządzeń (UE) 2019/2088 i (UE) 2023/2859**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C, C/2024/883, 6.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/883/oj>.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia ...

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 września 2015 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło nowe globalne ramy zrównoważonego rozwoju - Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (dalej zwaną „Agendą 2030”), u której podstaw leżą cele ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju. W komunikacie Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. zatytułowanym „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy: europejskie działania na rzecz zrównoważonego rozwoju” powiązano cele zrównoważonego rozwoju z unijnymi ramami polityki, aby we wszystkich unijnych działaniach i inicjatywach politycznych, realizowanych zarówno w Unii, jak i na całym świecie, od samego początku uwzględniać cele zrównoważonego rozwoju. W swoich konkluzjach z dni 22 i 23 czerwca 2017 r. Rada Europejska potwierdziła, że Unia i jej państwa członkowskie są zaangażowane we wdrażanie Agendy 2030 w pełni i w sposób spójny, kompleksowy, zintegrowany i skuteczny, w ścisłej współpracy z partnerami i innymi zainteresowanymi stronami. Ponadto zasady odpowiedzialnego inwestowania wspierane przez ONZ zostały podpisane przez ponad 5 300 sygnatariuszy, którzy zarządzają aktywami o wartości ponad 120 bln EUR. W dniu 11 grudnia 2019 r. Komisja opublikowała komunikat zatytułowany „Europejski Zielony Ład” (zwany dalej „Europejskim Zielonym Ładem”). Dnia 30 czerwca 2021 r. przyjęto jako rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³ Europejskie prawo o klimacie, które wprowadza do prawa Unii cel określony w Europejskim Zielonym Ładzie, polegający na osiągnięciu przez unijną gospodarkę i społeczeństwo neutralności klimatycznej do 2050 r.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

- (2) Transformacja ku zrównoważonej gospodarce ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju gospodarki Unii oraz jakości życia obywateli w Unii i utrzymania globalnego ocieplenia znacznie poniżej progu 1,5°C. Zrównoważony rozwój jest od dawna centralnym elementem polityki Unii, a Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) potwierdzają jego wymiar społeczny i środowiskowy.
- (3) Osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju w Unii wymaga przekierowania przepływów kapitału na zrównoważone inwestycje. Należy w pełni wykorzystać potencjał rynku wewnętrznego dla osiągnięcia tych celów. W tym kontekście istotne jest usunięcie przeszkód utrudniających efektywny przepływ kapitału ku zrównoważonym inwestycjom na rynku wewnętrznym, uniknięcie pojawiania się takich przeszkód oraz ustanowienie zasad i norm, aby z jednej strony sprzyjać zrównoważonemu finansowaniu, a z drugiej strony zniechęcać do inwestycji, które mogą negatywnie wpłynąć na osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju.
- (4) Podejście Unii do zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu opiera się na 20 zasadach Europejskiego filaru praw socjalnych, ustanowionego w komunikacie Komisji z dnia 26 kwietnia 2017 r. zatytułowanym „Ustanowienie Europejskiego filaru praw socjalnych”, którego celem jest zapewnienie sprawiedliwej transformacji zmierzającej ku takiemu wzrostowi i realizowanie polityki, która nie pozostawia nikogo w tyle. Ponadto dorobek socjalny Unii, w tym strategię Unii równości, obejmuje normy w dziedzinie prawa pracy, równości, dostępności, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przeciwdziałania dyskryminacji.

- (5) Rynki finansowe odgrywają kluczową rolę w przekierowywaniu kapitału na inwestycje niezbędne do osiągnięcia celów klimatycznych i środowiskowych Unii. W komunikacie z dnia 8 marca 2018 r. Komisja opublikowała plan działania dotyczący finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego, uruchamiając strategię na rzecz zrównoważonego finansowania. Celem tego planu działania jest uwzględnienie czynników zrównoważonego rozwoju w zarządzaniu ryzykiem oraz ukierunkowanie przepływów kapitału na zrównoważone inwestowanie w celu osiągnięcia zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.
- (6) W ramach planu działania dotyczącego finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego w 2021 r. Komisja zleciła przeprowadzenie badania zatytułowanego „Study on Sustainability related Ratings, Data and Research”, aby podsumować rozwój sytuacji na rynku produktów i usług związanych ze zrównoważonym rozwojem, zidentyfikować głównych uczestników rynku i zwrócić uwagę na potencjalne niedociągnięcia. W badaniu tym przedstawiono wykaz i klasyfikację podmiotów rynkowych, dostępne na rynku produkty i usługi związane ze zrównoważonym rozwojem oraz analizę wykorzystania i postrzeganej jakości produktów i usług związanych ze zrównoważonym rozwojem przez uczestników rynku. W badaniu podkreślono istnienie konfliktów interesów, brak przejrzystości i dokładności metodyk sporządzania ratingów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG) oraz brak jasności co do terminologii i działalności dostawców ratingów ESG.

- (7) W ramach Europejskiego Zielonego Ładu Komisja przedstawiła uaktualnioną strategię zrównoważonego finansowania, która została przyjęta w jej komunikacie z dnia 6 lipca 2021 r. zatytułowanym „Strategia dotycząca finansowania transformacji w stronę gospodarki zrównoważonej”.
- (8) W ramach działań następnych Komisja ogłosiła w tej strategii konsultacje publiczne na temat ratingów ESG, by uwzględnić je w ocenie skutków. Podczas konsultacji publicznych, które odbyły się w 2022 r., zainteresowane strony potwierdziły obawy związane z brakiem przejrzystości metodyk sporządzania ratingów ESG i ich celów oraz brakiem jasności co do działalności w zakresie ratingów ESG. Ponieważ zaufanie ma zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania rynków finansowych, należy pilnie zająć się tym brakiem przejrzystości i wiarygodności ratingów ESG.
- (9) Na poziomie międzynarodowym Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) wydała w listopadzie 2021 r. sprawozdanie zawierające zestaw zaleceń dotyczących dostawców ratingów ESG i dostawców produktów uzyskanych z danych ESG. Komisja i Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (ESMA), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁴, powinny rozważyć stosowanie tych zaleceń IOSCO przy ocenie zgodności jurysdykcji państwa trzeciego lub dostawcy ratingów ESG z wymogami niniejszego rozporządzenia na potrzeby równoważności, zatwierdzania lub uznawania.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (10) Ratingi ESG odgrywają istotną rolę na światowych rynkach kapitałowych, ponieważ inwestorzy, kredytobiorcy i emitenci coraz częściej wykorzystują ratingi ESG jako element procesu podejmowania świadomych decyzji inwestycyjnych i finansowych. Między innymi instytucje kredytowe, przedsiębiorstwa inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji często stosują ratingi ESG jako punkt odniesienia dla wyników w zakresie zrównoważonego rozwoju lub dla ryzyka i możliwości w związku ze zrównoważonym rozwojem w swojej działalności inwestycyjnej. Skutkiem tego ratingi ESG mają istotny wpływ na funkcjonowanie rynków oraz na zaufanie inwestorów i konsumentów. W celu zapewnienia niezależności, porównywalności w przypadkach, gdy jest to możliwe, obiektywności, regularności i odpowiedniej jakości ratingów ESG stosowanych w Unii istotne jest, aby działalność w zakresie ratingów ESG była prowadzona zgodnie z zasadami rzetelności, przejrzystości, odpowiedzialności i dobrego zarządzania, a jednocześnie stanowiła przyczynek do programu zrównoważonego finansowania Unii. Lepsza porównywalność i większa wiarygodność ratingów ESG zwiększyłyby efektywność tego szybko rozwijającego się rynku, ułatwiając tym samym postępy w osiąganiu celów Europejskiego Zielonego Ładu.
- (11) Ratingi ESG odgrywają kluczową rolę w prawidłowym funkcjonowaniu unijnego rynku zrównoważonego finansowania, ponieważ dostarczają inwestorom i instytucjom finansowym istotnych informacji na potrzeby ich strategii inwestycyjnych, zarządzania ryzykiem i obowiązków ujawniania informacji. Konieczne jest zatem zapewnienie, aby ratingi ESG dostarczały użytkownikom tych ratingów istotnych i przydatnych do podjęcia decyzji informacji oraz aby użytkownicy ratingów ESG lepiej rozumieli cele, którym służą ratingi ESG, oraz to, jakie konkretne kwestie i wskaźniki takie ratingi mierzą.

- (12) Konieczne jest uznanie różnych modeli biznesowych rynku ratingów ESG. Pierwszym modelem biznesowym jest model „użytkownik płaci”, w którym użytkownicy ratingów ESG to głównie inwestorzy nabywający ratingi ESG na potrzeby podjęcia decyzji inwestycyjnych. Drugim modelem biznesowym jest model „emitent płaci”, w którym przedsiębiorstwa nabywają ratingi ESG, aby ocenić ryzyko i możliwości związane ze swoją działalnością. Aby ratingi ESG wydawane w Unii były bardziej wiarygodne, oceniane pozycje lub, w przypadku instrumentu finansowego lub produktu finansowego, emitenci ocenianych pozycji powinni mieć możliwość weryfikacji danych wykorzystywanych przez dostawcę ratingów ESG i wskazania błędów rzeczowych w wykorzystanym zbiorze danych, które mogłyby mieć potencjalnie wpływ na jakość przyszłych ratingów. W tym celu oceniana pozycja lub emitent ocenianej pozycji powinni mieć możliwość uzyskania na żądanie dostępu do zbioru danych wykorzystanego do wydania ratingu ESG. Możliwość weryfikacji tego zbioru danych powinna być wyłącznie narzędziem weryfikacji faktów – w żadnych okolicznościach oceniane pozycje ani emitenci ocenianych pozycji nie powinni mieć wpływu na metodyki ratingowe ani na wynik ratingu. Wymóg powiadomienia przez dostawcę ratingu ESG ocenianej pozycji lub emitenta ocenianej pozycji przed wydaniem ratingu ESG powinien mieć zastosowanie wyłącznie przed pierwszym wydaniem ratingu, a nie w razie kolejnych aktualizacji. Ten wymóg jest sposobem poinformowania ocenianej pozycji lub emitenta ocenianej pozycji, że będzie ona podlegała ocenie przez dostawcę ratingu ESG.

- (13) Państwa członkowskie nie regulują ani nie nadzorują działalności dostawców ratingów ESG ani warunków sporządzania ratingów ESG. Ze względu na istniejące rozbieżności, brak przejrzystości i brak wspólnych zasad państwa członkowskie, prawdopodobnie zastosowałyby rozbieżne środki i podejścia, utrudniając dostosowanie do celów zrównoważonego rozwoju i Europejskiego Zielonego Ładu. Te rozbieżne środki i podejścia miałyby bezpośredni negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i stworzyłyby przeszkody w jego funkcjonowaniu, a także byłyby niekorzystne dla rynku ratingów ESG. Dostawcy ratingów ESG wydający ratingi ESG na potrzeby instytucji finansowych i przedsiębiorstw w Unii podlegaliby różnym przepisom w różnych państwach członkowskich. Rozbieżne standardy i praktyki rynkowe utrudniłyby uzyskanie jasności co do konstrukcji ratingów ESG i ich porównywanie, stwarzając tym samym nierówne warunki rynkowe dla użytkowników ratingów ESG. Spowodowałyby to dodatkowe bariery na rynku wewnętrznym i wywołałyby ryzyko zniekształcenia podejmowanych decyzji inwestycyjnych.
- (14) Niniejsze rozporządzenie uzupełnia istniejące unijne akty prawne w zakresie zrównoważonego finansowania i ma na celu usprawnienie przepływu informacji i dzięki temu ułatwienie podejmowania decyzji inwestycyjnych.

- (15) Aby odpowiednio określić terytorialny zakres stosowania, niniejsze rozporządzenie powinno opierać się na pojęciu „prowadzenia działalności w Unii”, z rozróżnieniem na przypadki, gdy z jednej strony dostawcy ratingów ESG mają siedzibę w Unii, a z drugiej strony gdy dostawcy ratingów ESG mają siedzibę poza Unią. W tym pierwszym przypadku należy uznać, że dostawcy ratingów ESG mający siedzibę w Unii prowadzą działalność w Unii, gdy wydają i publikują swoje ratingi ESG na swojej stronie internetowej bądź w inny sposób lub gdy wydają i rozpowszechniają swoje ratingi ESG w ramach subskrypcji lub innych stosunków umownych do użytku regulowanych przedsiębiorstw finansowych w Unii, przedsiębiorstw objętych zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁵, przedsiębiorstw objętych zakresem dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶, w szczególności w odniesieniu do emitentów z państw trzecich, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych Unii, lub na użytek instytucji, organów i agencji Unii lub organów publicznych państw członkowskich. W tym drugim przypadku dostawców ratingów ESG mających siedzibę poza Unią należy uznać za prowadzących działalność w Unii wyłącznie wtedy, gdy wydają i rozpowszechniają swoje ratingi ESG w ramach subskrypcji lub innych stosunków umownych na użytek tych samych podmiotów, co w przypadku dostawców ratingów ESG mających siedzibę w Unii.

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

⁶ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

- (16) Niniejsze rozporządzenie ma regulować wydawanie, rozpowszechnianie i w stosownych przypadkach publikowanie ratingów ESG, bez zamiaru regulowania ich użytku. Biorąc pod uwagę terytorialny zakres stosowania niniejszego rozporządzenia powiązany z koncepcją prowadzenia działalności w Unii, użytkownicy ratingów ESG powinni współpracować z dostawcami ratingów ESG, którzy uzyskali zezwolenie lub zostali zarejestrowani na podstawie niniejszego rozporządzenia. Niemniej w niektórych przypadkach użytkownik ratingów ESG w Unii powinien mieć możliwość zdecydować się na współpracę z dostawcą ratingów ESG mającym siedzibę poza Unią, który nie posiada zezwolenia ani nie został uznany na podstawie niniejszego rozporządzenia. Takie przypadki powinny ściśle podlegać szczegółowym warunkom, aby uniknąć ryzyka obchodzenia wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (17) Aby odpowiednio określić zakres produktów, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, definicja ratingu ESG powinna ograniczać się do opinii, ocen punktowych lub ich kombinacji, które opierają się zarówno na ustalonej metodyce, jak i na określonym systemie rankingowym takim jak kategorie ratingowe. Na przykład za system rankingowy na potrzeby niniejszego rozporządzenia należy uznać przypisanie pozycji do kategorii lub umieszczenie jej w skali, które są dodatnie lub ujemne, w oparciu o ustaloną metodykę, w odniesieniu do czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i praw człowieka, bądź ładu korporacyjnego lub w odniesieniu do ekspozycji na ryzyko.

- (18) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do publikowania lub rozpowszechniania danych dotyczących czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i praw człowieka bądź ładu korporacyjnego, które nie skutkują opracowaniem ratingu ESG. Ponadto niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do produktów lub usług, które obejmują aspekt ratingu ESG, w tym do badań inwestycyjnych określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁷. Kontrole zewnętrzne europejskich zielonych obligacji, ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego (UE) 2023/2631⁸, oraz kontrole zewnętrzne i opinie drugiej strony na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo, obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem oraz pożyczek i innych rodzajów instrumentów dłużnych wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo, również powinny zostać wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia w zakresie, w jakim takie kontrole zewnętrzne i opinie drugiej strony nie zawierają ratingów ESG wydawanych przez zewnętrznego kontrolera lub dostawcę opinii drugiej strony. Kontrole zewnętrzne obejmują kontrole sprawozdań przedemisyjnych, takich jak tabele europejskich zielonych obligacji i ramy obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo, a także kontrole ujawnień poemisyjnych, takich jak sprawozdania dotyczące rocznej alokacji europejskich zielonych obligacji, sprawozdania dotyczące wpływu europejskich zielonych obligacji oraz sprawozdania dotyczące obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo. Ponadto niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do ratingów opracowywanych wyłącznie na potrzeby procesów akredytacji lub certyfikacji, takich jak ratingi, które nie mają na celu analizy inwestycji, analizy finansowej ani podejmowania decyzji inwestycyjnych lub decyzji finansowych. Dodatkowo niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do działalności związanej z oznaczeniem ESG, jeżeli oznaczenia przyznawane podmiotom, instrumentom finansowym lub produktom nie obejmują ujawnienia ratingu ESG.

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2631 z dnia 22 listopada 2023 r. w sprawie europejskich zielonych obligacji oraz opcjonalnego ujawniania informacji na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo i obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem (Dz.U. L 2023/2631 z 30.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj>).

- (19) Dodatkowo, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do ratingów wydawanych przez członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), gdy takie ratingi nie są publikowane ani rozpowszechniane w celach handlowych. To ograniczenie zakresu ma służyć zapewnieniu, aby niniejsze rozporządzenie nie miało niezamierzonego wpływu na środki ESBC, które mają na celu uwzględnienie kwestii klimatycznych lub innych kwestii z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w systemie zabezpieczeń polityki pieniężnej ESBC przy realizacji jego podstawowego celu, jakim jest utrzymanie stabilności cen i, bez uszczerbku dla tego celu, wspieranie ogólnej polityki gospodarczej w Unii.
- (20) Gdy przedsiębiorstwo lub instytucja finansowa ujawniają informacje na temat swojego wpływu, ryzyka i możliwości związanych ze zrównoważonym rozwojem lub takiego wpływu, ryzyka i możliwości dotyczących ich łańcucha wartości, informacji takich nie należy uznawać za rating ESG na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (21) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do prywatnych ratingów ESG wydawanych na podstawie indywidualnego zlecenia i przekazywanych wyłącznie zamawiającemu, nieprzeznaczonych do publicznego ujawnienia ani rozpowszechniania w ramach subskrypcji lub w inny sposób. Nie powinno ono również mieć zastosowania do wydawanych przez przedsiębiorstwa finansowe w Unii ratingów ESG, które są wykorzystywane wyłącznie na potrzeby wewnętrzne lub do wewnętrznego lub wewnątrzgrupowego świadczenia usług finansowych bądź dostarczania produktów finansowych.

- (22) Aby jeszcze bardziej usprawnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego i zwiększyć poziom ochrony inwestorów, ważne jest zapewnienie wystarczającej i spójnej przejrzystości ratingów ESG wydawanych przez regulowane przedsiębiorstwa finansowe w Unii i uwzględnianych w ich produktach lub usługach finansowych, jeżeli takie ratingi są ujawniane, a zatem są widoczne dla osób trzecich. Inwestorzy powinni otrzymywać odpowiednie informacje na temat metodyk leżących u podstaw ratingów ESG, które to metodyki należy ujawnić w materiałach marketingowych. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno również uzupełnić obowiązki ujawniania informacji związane z materiałami marketingowymi ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088⁹. Tych samych informacji należy również wymagać od innych regulowanych przedsiębiorstw finansowych w Unii, które ujawniają rating ESG wydany przez to regulowane przedsiębiorstwo finansowe osobie trzeciej w swoich materiałach marketingowych, chyba że podlegają one rozporządzeniu (UE) 2019/2088. Inwestorzy powinni otrzymywać za pośrednictwem linku do ujawnień na stronie internetowej regulowanego przedsiębiorstwa finansowego w Unii, takie same informacje jak informacje wymagane od dostawcy ratingów ESG zgodnie z pkt 1 załącznika III do niniejszego rozporządzenia, przy jednoczesnym uwzględnieniu treści informacji już ujawnionych przez uczestników rynku finansowego i doradców finansowych na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/2088. Inne regulowane przedsiębiorstwa finansowe w Unii powinny ujawniać te same informacje, z uwzględnieniem różnorodności rodzajów produktów finansowych, ich cech i różnic między nimi, a także potrzeby uniknięcia powielania informacji już opublikowanych zgodnie z innymi mającymi zastosowanie wymogami regulacyjnymi. Co do zasady, należy unikać powielania mających zastosowanie wymogów dotyczących ujawniania informacji. W tym samym celu regulowane przedsiębiorstwa finansowe w Unii, które wydają ratingi ESG i uwzględniają te ratingi w produktach lub usługach finansowych oferowanych osobom trzecim, powinny zostać wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1).

- (23) Organizacje nienastawione na zysk, które wydają ratingi ESG do celów niekomercyjnych i które publikują te rankingi bezpłatnie, nie powinny być objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. W stosownych przypadkach powinny one jednak dążyć do brania pod uwagę wymogów przejrzystości określonych w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli organizacje nienastawione na zysk pobierają od ocenianych pozycji i emitentów ocenianych pozycji opłatę za zgłaszanie danych lub za uzyskanie oceny za pośrednictwem swojej platformy lub jeżeli pobierają od użytkowników opłatę za dostęp do informacji na temat ratingów ESG, powinny one podlegać wymogom niniejszego rozporządzenia.
- (24) Osoby fizyczne – w tym naukowcy i dziennikarze, którzy publikują i rozpowszechniają ratingi ESG do celów niekomercyjnych – nie powinny być objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (25) Aby ocenić profil ESG spółek oraz w ramach procesów podejmowania decyzji dotyczących zrównoważonych inwestycji i procesów finansowania, instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, choć nie tylko one, opierają się zarówno na zewnętrznych ratingach ESG, jak i na zewnętrznych produktach uzyskanych z danych ESG. Instytucje finansowe powinny ponosić odpowiedzialność w razie oskarżeń o pseudoekologiczny marketing względem ich produktów finansowych, przy czym samo rozpowszechnianie informacji ESG na temat podmiotów lub produktów finansowych, oparte na zastrzeżonej lub ustalonej metodyce, która obejmuje między innymi zbiory danych obejmujące emisje i kontrowersje dotyczące ESG, nie powinna być objęta niniejszym rozporządzeniem. Komisja powinna przeprowadzić przegląd niniejszego rozporządzenia, w ramach którego oceni, czy określony zakres jest wystarczający, by zapewnić zaufanie inwestorów i konsumentów do zrównoważonego charakteru produktów i usług finansowych. W razie potrzeby, Komisja powinna przewidzieć rozszerzenie zestawu objętych niniejszym rozporządzeniem produktów uzyskanych z danych ESG i dostawców takich produktów.

- (26) Istotne jest ustanowienie przepisów zapewniających, aby ratingi ESG sporządzane przez dostawców ratingów ESG posiadających zezwolenie w Unii były odpowiedniej jakości, podlegały odpowiednim wymogom, które uwzględniają istnienie różnych modeli biznesowych, i zapewniały integralność rynku. Przepisy te miałyby zastosowanie do ogólnych ratingów ESG uwzględniających czynniki z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz do ratingów, które dotyczą tylko jednego czynnika lub podkomponentu takiego czynnika z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej lub ładu korporacyjnego. Należy sporządzać oddzielne ratingi z zakresu ochrony środowiska (E), polityki społecznej (S) i ładu korporacyjnego (G), nie zaś pojedynczy rating ESG, który agreguje czynniki E, S i G. Jeżeli dostawcy ratingów ESG zdecydują się na dostarczanie zagregowanych ratingów, powinni ujawnić wskaźnik i wagę przypisaną każdej kategorii E, S i G oraz przedstawiać te informacje w sposób zapewniający, by każda z tych kategorii mogła być porównana z innymi.

- (27) Zważywszy na wykorzystywanie ratingów ESG od dostawców mających siedzibę poza Unią oraz w celu zapewnienia integralności rynku, ochrony inwestorów i właściwego egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia, konieczne jest wprowadzenie wymogów, na podstawie których dostawcy ratingów ESG mający siedzibę poza Unią będą mogli oferować swoje usługi w Unii. W związku z tym proponuje się trzy możliwe systemy dla dostawców ratingów ESG mających siedzibę poza Unią: równoważność, zatwierdzanie i uznanie. Co do zasady nadzór i regulacja w państwie trzecim powinny być równoważne nadzorowi i regulacjom dotyczącym ratingów ESG w Unii. W związku z tym ratingi ESG sporządzane przez dostawcę ratingów ESG mającego siedzibę poza Unią, który uzyskał zezwolenie lub został zarejestrowany jako dostawca ratingów ESG w państwie trzecim, powinny móc być oferowane w Unii tylko wtedy, gdy Komisja podjęła pozytywną decyzję w sprawie równoważności systemu państwa trzeciego. Aby uniknąć wszelkich negatywnych skutków wynikających z ewentualnego nagłego zaprzestania oferowania w Unii ratingów ESG sporządzanych przez dostawcę ratingów ESG mającego siedzibę poza Unią, należy jednak przewidzieć pewne inne systemy, mianowicie zatwierdzanie i uznawanie. Dostawca ratingu ESG o strukturze grupy powinien mieć możliwość korzystania z systemu zatwierdzania ratingów ESG opracowanych poza Unią. W tym celu taki dostawca powinien ustanowić w obrębie struktury grupy posiadającego zezwolenie dostawcę ratingów ESG w Unii. Ten posiadający zezwolenie dostawca ratingów ESG powinien zapewnić, aby wydawanie i rozpowszechnianie zatwierdzonych ratingów ESG spełniało wymogi co najmniej tak samo rygorystyczne jak wymogi niniejszego rozporządzenia. Ponadto dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii powinien posiadać wiedzę fachową niezbędną do skutecznego monitorowania wydawania i rozpowszechniania ratingów ESG sporządzanych przez dostawcę ratingów ESG mającego siedzibę poza Unią oraz powinien istnieć obiektywny powód, dla którego zatwierdzone ratingi są wydawane przez dostawcę mającego siedzibę poza Unią. Spełnienie wymogu wykazania zgodności z niniejszym rozporządzeniem nie powinno być wykazywane w odniesieniu do każdego pojedynczego zatwierdzonego ratingu, lecz raczej w odniesieniu do ogólnych metodyk i procedur wdrożonych przez dostawcę ratingów ESG. Dostawcy ratingów ESG, zaliczeni do kategorii małych przedsiębiorstw lub małych grup zgodnie z kryteriami określonymi w dyrektywie 2013/34/UE (zwani dalej „małymi dostawcami ratingów ESG”), powinni mieć możliwość korzystania z systemu uznawania. W przypadku gdy dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią podlega nadzorowi w państwie trzecim, należy wprowadzić odpowiednie ustalenia dotyczące współpracy, aby zapewnić skuteczną wymianę informacji z odpowiednim właściwym organem państwa trzeciego.

- (28) Pojęcie posiadania siedziby obejmuje wszelką rzeczywistą i efektywną działalność prowadzoną w ramach stabilnych struktur. Przy ustalaniu, czy podmiot spoza Unii ma siedzibę w państwie członkowskim, należy wziąć pod uwagę stopień stabilności struktur, efektywność prowadzenia działalności w Unii oraz szczególnie charakter działalności gospodarczej i świadczonych usług.
- (29) Unia jest jednym z głównych rynków dla ratingów ESG. Jest również jedną z pierwszych jurysdykcji, które uregulowały kwestie dotyczące przejrzystości i uczciwości ratingów ESG. Komisja powinna kontynuować współpracę z międzynarodowymi partnerami, by sprzyjać spójności zasad mających zastosowanie do dostawców ratingów ESG.
- (30) Aby zapewnić wysoki poziom zaufania inwestorów i konsumentów do rynku wewnętrznego, dostawcy ratingów ESG, którzy oferują ratingi ESG w Unii, powinni podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia. Niezbędne jest zatem określenie zharmonizowanych warunków i procedury dotyczące udzielania lub odmowy takiego zezwolenia, jego zawieszenia lub cofania. Dostawcy ratingów ESG posiadający zezwolenie bez zbędnej zwłoki powiadamiają ESMA o wszelkich istotnych zmianach warunków, na podstawie których uzyskali pierwsze zezwolenie. Istotne zmiany obejmują każde otwarcie lub zamknięcie oddziału w Unii. Aby zagwarantować dostawcom ratingów ESG większą jasność przepisów, ESMA powinien określić, co stanowi istotną zmianę, wydając odpowiednie wytyczne.

- (31) Aby zapewnić inwestorom i innym użytkownikom ratingów ESG wysoki poziom informacji, informacje na temat ratingów ESG i dostawców ratingów ESG powinny być udostępniane za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu (ESAP) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2859¹⁰.
- (32) Aby zapewnić jakość i wiarygodność ratingów ESG, dostawcy ratingów ESG powinni stosować rygorystyczne, systematyczne, niezależne, dające się uzasadnić i mające ciągłe zastosowanie w przejrzysty sposób metodyki ratingowe. Należy zachęcać dostawców ratingów ESG do zajmowania się oboma aspektami zasady podwójnej istotności. Dostawcy ratingów ESG powinni na bieżąco, co najmniej raz w roku, przeprowadzać przegląd metodyk sporządzania ratingów ESG, biorąc pod uwagę unijne i międzynarodowe zmiany wpływające na czynniki E, S lub G. Ważne jest jednak, aby to sami dostawcy ratingów ESG określali własne metodyki zgodnie z tymi zasadami.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2859 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie ustanowienia europejskiego pojedynczego punktu dostępu zapewniającego scentralizowany dostęp do publicznie dostępnych informacji mających znaczenie dla usług finansowych, rynków kapitałowych i zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj>).

- (33) Dostawcy ratingów ESG powinni publicznie ujawniać informacje na temat metodyk, modeli i podstawowych założeń ratingowych, które stosują w swojej działalności w zakresie ratingów ESG oraz w każdym ze swoich produktów ratingowych z zakresu ESG. W świetle wykorzystania ratingów ESG przez inwestorów należy wyraźnie ujawniać w ramach produktów ratingowych, który wymiar zasady podwójnej istotności uwzględniono w ratingu, a mianowicie czy jest to zarówno istotne ryzyko finansowe dla ocenianej pozycji lub emitenta ocenianej pozycji, jak i istotny wpływ ocenianej pozycji lub emitenta ocenianej pozycji na środowisko i ogół społeczeństwa, czy też uwzględnia tylko jeden z tych elementów. Dostawcy ratingów ESG powinni również wyraźnie ujawniać, czy rating dotyczy innych aspektów. Z tego samego powodu dostawcy ratingów ESG powinni przekazywać użytkownikom ratingów ESG bardziej szczegółowe informacje na temat metodyk, modeli i podstawowych założeń ratingowych. Informacje te powinny pozwolić użytkownikom ratingów ESG z należytą starannością ocenić, czy mogą polegać na tych ratingach. Ujawniane informacje o metodykach, modelach i podstawowych założeniach ratingowych nie powinny jednak zawierać szczególnie chronionych informacji handlowych ani stwarzać utrudnień dla innowacji. Dostawcy ratingów ESG powinni również ujawniać, czy uwzględnili czynniki E, S lub G, czy też ich formę zagregowaną, ocenę przyznaną każdemu odpowiedniemu czynnikowi oraz wagę każdego z tych czynników w ramach tej zagregowanej formy. Dostawcy ratingów ESG powinni też ujawniać ograniczenia w dostępnych im informacjach i ograniczenia w zastosowanej metodyce, na przykład gdy oceniają tylko jeden z dwóch aspektów zasady podwójnej istotności lub gdy rating ESG jest wyrażony w wartości bezwzględnej lub względnej. Powinni oni również ujawniać informacje o ewentualnym zobowiązaniu wobec interesariuszy ocenianej pozycji lub emitenta ocenianej pozycji.

- (34) Aby zapewnić odpowiedni poziom jakości, zaleca się aby ratingi ESG uwzględniały cele unijne i normy międzynarodowe w odniesieniu do poszczególnych czynników. W związku z tym dostawcy ratingów ESG powinni przekazywać informacje o tym, czy rating ESG uwzględnia, między innymi, wartości docelowe i cele stosownych umów międzynarodowych, w tym określonych w porozumieniu paryskim przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (zwanym dalej „porozumieniem paryskim”) przyjętym przez Unię w dniu 5 października 2016 r.¹¹ w odniesieniu do czynnika E, zgodność z podstawowymi konwencjami Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącymi prawa organizowania się i rokowań zbiorowych w odniesieniu do czynnika S oraz dostosowanie do międzynarodowych standardów dotyczących uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania w odniesieniu do czynnika G.
- (35) Rozporządzenie (UE) 2019/2088, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852¹² oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464¹³ stanowią przełomowe inicjatywy ustawodawcze mające na celu zwiększenie dostępności, jakości i spójności wymogów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego w całym łańcuchu wartości uczestników rynku finansowego, co przyczynia się do poprawy jakości ratingów ESG.
- (36) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na metodyki sporządzania ratingów ESG ani na ich treść. Różnorodność metodyk dostawców ratingów ESG zapewnia zaspokajanie różnorodnych potrzeb użytkowników ratingów ESG i sprzyja konkurencyjności na rynku.

¹¹ Decyzja Rady (UE) 2016/1841 z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 1).

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 15).

- (37) Chociaż dostawca ratingu ESG w swojej metodyce ratingowej powinien móc traktować dostosowanie do systematyki określonej w rozporządzeniu (UE) 2020/852 jako istotny czynnik lub kluczowy wskaźnik efektywności, ratingów ESG objętych zakresem niniejszego rozporządzenia nie należy uznawać za oznaczenie ESG wskazujące na zgodność lub gwarantujące zgodność z rozporządzeniem (UE) 2020/852 lub wszelkimi innymi normami.
- (38) Dostawcy ratingów ESG powinni zapewnić, aby sporządzane przez nich ratingi ESG były niezależne, obiektywne, systematyczne i odpowiedniej jakości. Istotne jest wprowadzenie wymogów organizacyjnych, by zapobiegać potencjalnym konfliktom interesów i łagodzić ich skutki. Aby zapewnić sobie niezależność, dostawcy ratingów ESG powinni unikać sytuacji konfliktu interesów i odpowiednio zarządzać takimi konfliktami, gdy są one nieuniknione. Dostawcy ratingów ESG powinni w odpowiednim czasie ujawniać konflikty interesów. Powinni również prowadzić ewidencję wszystkich znaczących zagrożeń dla ich niezależności oraz ich pracowników i innych osób zaangażowanych w proces ratingowy, a także gwarancji stosowanych w celu ograniczenia tych zagrożeń. Ponadto, aby uniknąć potencjalnych konfliktów interesów, dostawcy ratingów ESG nie powinni mieć możliwości oferowania szeregu innych działań w obrębie tego samego podmiotu, w tym usług konsultingowych, ratingów kredytowych, wskaźników referencyjnych, działalności inwestycyjnej, audytu, działalności instytucji kredytowych lub działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Wreszcie, aby zapobiegać konfliktom interesów, identyfikować i eliminować wszelkie konflikty interesów oraz zarządzać nimi i je ujawniać, a także aby zapewnić jakość, rzetelność i dokładność procesu ratingu ESG oraz procesu przeglądu, dostawcy ratingów ESG powinni ustanowić odpowiednie wewnętrzne strategie i procedury w odniesieniu do pracowników i innych osób zaangażowanych w proces ratingowy. Taka polityka i takie procedury powinny w szczególności obejmować mechanizm kontroli wewnętrznej i komórkę nadzorczą .

- (39) Aby przeciwdziałać ryzyku konfliktu interesów, niektóre rodzaje działalności powinny być oferowane przez odrębne podmioty prawne. Niektóre z tych rodzajów działalności mogłyby być jednak oferowane w obrębie tego samego podmiotu prawnego, jeżeli dany dostawca ratingów ESG dysponuje wystarczającymi środkami i procedurami, w celu zapewnienia, aby każdy rodzaj działalności był wykonywany niezależnie, oraz aby uniknąć stworzenia potencjalnego ryzyka konfliktu interesów w procesie podejmowania decyzji w ramach swojej działalności w zakresie ratingów ESG. Takie odstępstwo nie powinno być możliwe w przypadku działalności w zakresie ratingów kredytowych oraz działalności w zakresie audytu i doradztwa. Doradztwo obejmuje opracowywanie strategii zrównoważonego rozwoju oraz strategii zarządzania ryzykiem lub wpływem związanym ze zrównoważonym rozwojem. Jeżeli chodzi o działalność w zakresie wyznaczania wskaźników referencyjnych, ESMA powinien ocenić, czy środki proponowane przez dostawcę ratingów ESG są odpowiednie i wystarczające w odniesieniu do potencjalnego ryzyka konfliktu interesów. Taka ocena powinna brać pod uwagę to, czy administrator wskaźnika referencyjnego oferuje wskaźniki referencyjne dotyczące celów w zakresie zrównoważonego rozwoju, a w szczególności unijne wskaźniki referencyjne transformacji klimatycznej i unijne wskaźniki referencyjne dostosowane do porozumienia paryskiego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011¹⁴.

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).

- (40) Dostawcy ratingów ESG powinni zapewniać, aby ich pracownicy i inne osoby zaangażowane w proces ratingowy nie uczestniczyli w tworzeniu ratingu ESG jakiegokolwiek ocenianej pozycji ani w inny sposób wpływać na jego tworzenie, jeżeli istnieją jakiegokolwiek dowody na kontrolę własną, interes własny, rzecznictwo lub znajomość wynikającą z finansowych, osobistych, biznesowych, pracowniczych lub innych relacji między tymi osobami a ocenianą pozycją lub emitentem ocenianej pozycji, w wyniku czego obiektywna, rozsądna i poinformowana strona trzecia, biorąc pod uwagę zastosowane zabezpieczenia, doszłaby do wniosku, że niezależność tych osób jest zagrożona. Jeżeli w okresie, w którym pracownicy dostawców ratingów ESG lub inne osoby zaangażowane w proces ratingowy uczestniczą w działaniach związanych z oceną, oceniana pozycja lub emitent ocenianej pozycji łączy się z innym podmiotem lub przejmuje inny podmiot, osoby te identyfikują i oceniają wszelkie obecne lub niedawne interesy lub relacje, które, biorąc pod uwagę dostępne zabezpieczenia, mogłyby zagrozić niezależności tych osób i ich zdolności do dalszego uczestniczenia w działaniach związanych z oceną po dacie fuzji lub przejęcia.

- (41) Aby zapewnić większą jasność i zwiększyć zaufanie w odniesieniu do działalności dostawców ratingów ESG, konieczne jest ustanowienie wymogów dotyczących bieżącego nadzoru nad dostawcami ratingów ESG w Unii. W świetle istotnych podobieństw między działalnością agencji ratingowych i dostawców ratingów ESG, związanego z tym ścisłego dostosowania głównych aspektów ram regulacyjnych dotyczących dostawców ratingów ESG do ram regulacyjnych dla agencji ratingowych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009¹⁵, a także w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz jednolitego nadzoru, uznaje się za pożądane, biorąc pod uwagę decyzję podjętą na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 o powierzeniu nadzoru ESMA, powierzenie ESMA nadzoru nad dostawcami ratingów ESG. Fakt, że niniejsze rozporządzenie powierza nadzór ESMA nie stanowi precedensu i nie powinien interpretowany jako ustalona praktyka lub polityka przydziału obowiązków nadzorczych w sektorze usług finansowych.
- (42) Oprócz stosowania w sektorze usług finansowych ratingi ESG są również wykorzystywane w kontekście zamówień i łańcucha dostaw. W związku z tym, w ramach nadzoru nad dostawcami ratingów ESG, ESMA powinien uwzględnić rozróżnienie między dostawcami ratingów ESG w sektorach usług finansowych a tymi w sektorach usług niefinansowych.

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1).

- (43) ESMA powinien mieć możliwość żądania wszelkich informacji niezbędnych do skutecznego wykonywania swoich zadań nadzorczych. Powinien zatem mieć możliwość żądania takich informacji od dostawców ratingów ESG, osób zaangażowanych w działalność w zakresie ratingów ESG, ocenianych pozycji i emitentów ocenianych pozycji, osób trzecich, którym dostawcy ratingów ESG zlecieli funkcje lub działania operacyjne na zasadzie outsourcingu, oraz osób w inny sposób blisko i w znacznym stopniu powiązanych z dostawcami ratingów ESG lub działalnością w zakresie ratingów ESG, oraz przedstawicieli prawnych wyznaczonych w ramach systemu uznawania.
- (44) ESMA powinien być w stanie wykonywać swoje zadania nadzorcze, w szczególności zobowiązywać dostawców ratingów ESG do zaprzestania naruszenia, do dostarczenia pełnych i prawidłowych informacji lub do poddania się dochodzeniu lub kontroli na miejscu. Aby zapewnić mu możliwość wykonywania tych zadań nadzorczych, ESMA powinien mieć możliwość nakładania kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych.
- (45) Biorąc pod uwagę rolę ESMA jako organu Unii polegającą na udzielaniu zezwoleń i nadzorowaniu dostawców ratingów ESG, powinien on opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych i przedłożyć je Komisji. ESMA powinien doprecyzować informacje niezbędne do udzielenia zezwolenia dostawcom ratingów ESG. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia tych regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

- (46) W ramach udzielania zezwoleń i nadzorowania dostawców ratingów ESG, ESMA powinien mieć możliwość pobierania opłat nadzorczych od nadzorowanych podmiotów. Opłaty takie powinny być proporcjonalne i odpowiednie do wielkości dostawców ratingów ESG oraz do zakresu nadzoru nad nimi.
- (47) W celu doprecyzowania elementów technicznych niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do specyfikacji procedury nakładania kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony, przepisów tymczasowych, przepisów dotyczących pobierania kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych, a także szczegółowych przepisów dotyczących okresów przedawnienia w zakresie nakładania i egzekwowania kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych oraz przepisów dotyczących rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹⁶. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te powinny otrzymywać wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni móc systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹⁶ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (48) Konieczne jest wprowadzenie szeregu środków wspierających mniejszych dostawców ratingów ESG, aby umożliwić im kontynuowanie działalności lub wejście na rynek po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. W tym kontekście należy wprowadzić tymczasowy system, aby ułatwić wejście na rynek małym dostawcom ratingów ESG i wesprzeć rozwój istniejących małych dostawców ratingów ESG prowadzących już działalność w Unii przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z tym systemem tymczasowym mali dostawcy ratingów ESG powinni zarejestrować się w ESMA bez konieczności uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w Unii i powinni podlegać wyłącznie przepisom niniejszego rozporządzenia dotyczącym wymogów organizacyjnych i wymogów przejrzystości. ESMA powinien być uprawniony do zwracania się o informacje, do prowadzenia ogólnych czynności wyjaśniających i czynności kontrolnych na miejscu, a także do przyjmowania środków administracyjnych. ESMA powinien zapewnić zapobieganie ryzyku obchodzenia niniejszego rozporządzenia, w szczególności poprzez uniemożliwienie małym przedsiębiorstwom należącym do średnich lub dużych grup zgodnie z kryteriami określonymi w dyrektywie 2013/34/UE korzystania z systemu tymczasowego. Po ustaniu tego tymczasowego systemu mali dostawcy ratingów ESG powinni ubiegać się o zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii i korzystać z proporcjonalnych wymogów w zakresie zarządzania oraz opłat nadzorczych proporcjonalnych do rocznych przychodów netto ze sprzedaży danego dostawcy ratingów ESG.

- (49) Jeżeli pozycja, emitent pozycji lub inwestor ubiegają się o rating ESG od co najmniej dwóch dostawców ratingów ESG, mogą oni rozważyć wyznaczenie co najmniej jednego dostawcy ratingów ESG, którego udział w rynku działalności w zakresie ratingów ESG w Unii nie przekracza 10 %.
- (50) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie spójnego i skutecznego systemu eliminowania niedociągnięć i słabości związanych z ratingami ESG, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (51) Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie bez uszczerbku dla art. 101 i 102 TFUE.
- (52) Europejski Bank Centralny wydał opinię z własnej inicjatywy w dniu 4 października 2023 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wprowadza wspólne podejście regulacyjne, aby zwiększyć rzetelność, przejrzystość, w miarę możliwości porównywalność, odpowiedzialność, rozliczalność, dobre zarządzanie i niezależność działalności w zakresie ratingów ESG, przyczyniając się tym samym do przejrzystości i jakości ratingów ESG oraz do programu zrównoważonego finansowania Unii. Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, a zarazem osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony konsumentów i inwestorów oraz zapobieganie pseudoekologicznemu marketingowi i innym rodzajom wprowadzania w błąd, w tym pseudospołecznemu marketingowi, przez wprowadzenie wymogów dotyczących przejrzystości ratingów ESG oraz zasad organizacji i postępowania dostawców ratingów ESG.

Artykuł 2
Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do ratingów ESG wydawanych przez dostawców ratingów ESG prowadzących działalność w Unii.

Dostawców ratingów ESG uznaje się za prowadzących działalność w Unii w następujących przypadkach:

- a) w przypadku dostawców ratingów ESG mających siedzibę w Unii:
 - (i) gdy wydają i publikują swoje ratingi ESG na swojej stronie internetowej lub w inny sposób; lub
 - (ii) gdy wydają i rozpowszechniają swoje ratingi ESG w ramach subskrypcji lub innych stosunków umownych na użytek regulowanych przedsiębiorstw finansowych w Unii, przedsiębiorstw objętych zakresem stosowania dyrektywy 2013/34/UE, przedsiębiorstw objętych zakresem stosowania dyrektywy 2004/109/WE, lub na użytek instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii lub organów publicznych państw członkowskich;
- b) w przypadku dostawców ratingów ESG mających siedzibę poza Unią, gdy wydają swoje ratingi ESG w ramach subskrypcji lub innych stosunków umownych na użytek regulowanych przedsiębiorstw finansowych w Unii, przedsiębiorstw objętych zakresem dyrektywy 2013/34/UE, przedsiębiorstw objętych zakresem stosowania dyrektywy 2004/109/WE, lub na użytek instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii lub organów publicznych państw członkowskich.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do żadnego z poniższych:
- a) prywatnych ratingów ESG, które nie są przeznaczone do publicznego ujawniania ani rozpowszechniania;
 - b) ratingów ESG wydawanych przez regulowane przedsiębiorstwa finansowe w Unii , wykorzystywanych wyłącznie do celów wewnętrznych lub do wewnętrznego lub wewnątrzgrupowego świadczenia usług finansowych bądź dostarczania produktów finansowych;

c) ratingów ESG wydawanych przez regulowane przedsiębiorstwa finansowe w Unii, które:

- (i) są uwzględniane w produkcie lub usłudze, jeżeli takie produkty lub usługi są już regulowane prawem Unii, w tym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004¹⁷ oraz rozporządzeniem (UE) 2019/2088, dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE¹⁸, 2014/65/UE, 2009/138/WE¹⁹, 2009/65/WE²⁰, 2011/61/UE²¹ i (UE) 2016/2341²², rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503²³, (UE) 2023/1114²⁴ i (UE) 2016/1011; oraz

¹⁷ Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

¹⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

²⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

²¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 347 z 20.10.2020, s. 1).

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40).

(ii) są ujawniane stronie trzeciej.

W sytuacjach objętych akapitem pierwszym niniejszej litery, w przypadku gdy regulowane przedsiębiorstwo finansowe w Unii ujawnia osobom trzecim rating ESG w swoich materiałach marketingowych, zamieszcza ono na swojej stronie internetowej te same informacje, które są wymagane na podstawie pkt 1 załącznika III do niniejszego rozporządzenia, oraz ujawnia w tych materiałach marketingowych link do tych ujawnionych informacji na stronie internetowej, z wyjątkiem sytuacji, gdy podlega ono art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/2088.

Właściwe organy wyznaczone zgodnie z sektorowymi aktami ustawodawczymi, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszej litery, monitorują przestrzeganie przez regulowane przedsiębiorstwa finansowe w Unii wymogów akapitu pierwszego niniejszego podpunktu, zgodnie z uprawnieniami przyznanymi im na mocy tych sektorowych aktów ustawodawczych;

- d) ratingów ESG wydawanych przez dostawców ratingów ESG mających siedzibę poza Unią, którzy nie posiadają zezwolenia ani nie są uznani na podstawie tytułu II, i którzy spełniają następujące warunki:
- (i) rating ESG jest rozpowszechniany z własnej, wyłącznej inicjatywy użytkownika ratingu ESG mającego siedzibę w Unii bez uprzedniego kontaktu, namawiania, promocji, reklamy lub jakiegokolwiek innej inicjatywy ze strony dostawcy ratingów ESG lub jakiegokolwiek osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy; ratingu ESG rozpowszechnianego w Unii przez dostawcę mającego siedzibę poza Unią, którego udział w rynku Unii pod względem jego działalności w zakresie ratingów ESG staje się znaczny lub który posiada stronę internetową w co najmniej jednym z języków urzędowych Unii niebędącym zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych, nie uznaje się za rozpowszechniany z własnej wyłącznej inicjatywy użytkownika ratingu ESG.
- Własna wyłączna inicjatywa użytkownika ratingu ESG, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszej litery, nie uprawnia dostawcy ratingów ESG mającego siedzibę poza Unią do regularnego rozpowszechniania ratingów ESG na użytek tego użytkownika ani do rozpowszechniania ratingów ESG na użytek żadnego innego użytkownika ratingów ESG w Unii;
- (ii) nie ma zamiennika ratingów oferowanych przez dowolnego dostawcę ratingów ESG posiadającego zezwolenie na mocy niniejszego rozporządzenia;
- e) publikowania lub rozpowszechniania danych dotyczących czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i praw człowieka bądź ładu korporacyjnego;

- f) ratingów kredytowych wydawanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009 oraz wszelkich ocen punktowych lub ocen związanych z ESG, które są sporządzane lub publikowane jako część metodyk sporządzania ratingów kredytowych lub jako dane wejściowe lub wyniki oceny zdolności kredytowej;
- g) produktów lub usług zawierających element ratingu ESG, w tym badań inwestycyjnych określonych w dyrektywie 2014/65/UE;
- h) kontroli zewnętrznych europejskich zielonych obligacji, przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2023/2631;
- i) kontroli zewnętrznych lub opinii drugiej strony na temat obligacji wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone środowiskowo, obligacji powiązanych ze zrównoważonym rozwojem oraz obligacji, pożyczek i innych rodzajów instrumentów dłużnych wprowadzanych do obrotu jako zrównoważone o tyle, o ile takie kontrole zewnętrzne i opinie drugiej strony nie zawierają ratingów ESG wydanych przez zewnętrznego kontrolera lub dostawcę opinii drugiej strony;
- j) ratingów ESG wydanych przez instytucje, organy i agencje Unii lub organy publiczne państw członkowskich, jeżeli takie ratingi nie są publikowane lub rozpowszechniane do celów komercyjnych;
- k) ratingów ESG wydanych przez posiadającego zezwolenie dostawcę ratingu ESG, jeżeli takie ratingi są publikowane lub rozpowszechniane przez osobę trzecią;
- l) ratingów ESG wydanych przez członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych, jeżeli takie ratingi nie są publikowane lub rozpowszechniane do celów komercyjnych;

- m) obowiązkowych ujawnień dokonywanych na podstawie art. 6, 8, 9, 10, 11 i 13 rozporządzenia (UE) 2019/2088;
- n) ujawnień dokonywanych na podstawie art. 5, 6 i 8 rozporządzenia (UE) 2020/852;
- o) ratingów ESG opracowywanych wyłącznie na potrzeby procesów akredytacji lub certyfikacji, które nie są ukierunkowane na analizę inwestycyjną, analizę finansową, na podejmowanie decyzji inwestycyjnych lub decyzji finansowych;
- p) działalności związanej z oznaczeniem, pod warunkiem że oznaczenia przyznane odpowiednim podmiotom, instrumentom finansowym lub produktom finansowym nie wiążą się z ujawnieniem ratingu ESG;
- q) ratingów ESG publikowanych lub rozpowszechnianych przez organizacje nienastawione na zysk do celów niekomercyjnych.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego lit. q) w przypadku gdy organizacje nienastawione na zysk pobierają od ocenianych pozycji lub emitentów ocenianych pozycji opłatę za zgłaszanie danych lub uzyskanie ratingu za pośrednictwem swojej platformy, lub gdy pobierają od użytkowników ratingów ESG opłatę za dostęp do wszelkich informacji na temat ratingów ESG, są one objęte wymogami niniejszego rozporządzenia.

3. ESMA, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (EUNB) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010²⁵ i Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EIOPA) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010²⁶ (zwane dalej łącznie „europejskimi urzędami nadzoru”), za pośrednictwem wspólnego komitetu, opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia szczegółów prezentacji i treści informacji, które mają być ujawniane na podstawie ust. 2 akapit pierwszy lit. c) akapit drugi, z uwzględnieniem różnych rodzajów produktów finansowych, ich cech i różnic między nimi, a także potrzeby unikania powielania informacji już opublikowanych zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami regulacyjnymi.

ESMA przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „rating ESG” oznacza opinię, ocenę punktową lub połączenie obu tych elementów, które dotyczą profilu lub charakterystyki ocenianej pozycji pod kątem czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i praw człowieka bądź ładu korporacyjnego, lub dotyczą ekspozycji ocenianej pozycji na ryzyko związane z czynnikami z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i praw człowieka bądź ładu korporacyjnego lub wpływu na takie czynniki i które opierają się zarówno na ustalonej metodyce, jak i na określonym systemie rankingowym kategorii ratingowych, niezależnie od tego, czy taki rating ESG jest oznaczony jako „rating ESG”, „opinia ESG” czy „ocena punktowa ESG”;
- 2) „opinia ESG” oznacza ocenę ESG bazującą na metodyce opartej na zasadach i określonym systemie rankingowym kategorii ratingowych, w przypadku której w proces ratingowy bezpośrednio zaangażowany jest analityk ratingowy;
- 3) „ocena punktowa ESG” oznacza miarę ESG uzyskaną na podstawie danych, z zastosowaniem metodyki opartej na zasadach, i bazującą wyłącznie na wcześniej ustanowionym systemie lub modelu statystycznym lub algorytmicznym, bez żadnego dodatkowego istotnego wkładu analitycznego ze strony analityka ratingowego;
- 4) „dostawca ratingów ESG” oznacza osobę prawną, której działalność obejmuje wydawanie oraz publikowanie lub rozpowszechnianie ratingów ESG w ramach działalności gospodarczej;

- 5) „regulowane przedsiębiorstwo finansowe w Unii” oznacza przedsiębiorstwo, niezależnie od jego formy prawnej, to jest:
- a) instytucję kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013²⁷;
 - b) firmę inwestycyjną zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE;
 - c) ZAFI w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE, w tym zarządzającego kwalifikowalnym funduszem venture capital w rozumieniu art. 3 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013²⁸, zarządzającego kwalifikowalnym funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej w rozumieniu art. 3 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013²⁹ oraz zarządzającego EDFI w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760³⁰;
 - d) spółkę zarządzającą w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE;

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1).

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 18).

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/760 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 98).

- e) zakład ubezpieczeń w rozumieniu art. 13 pkt 1 dyrektywy 2009/138/WE;
- f) zakład reasekuracji w rozumieniu art. 13 pkt 4 dyrektywy 2009/138/WE;
- g) instytucję pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu art. 6 pkt 1 dyrektywy (UE) 2016/2341;
- h) instytucję emerytalną obsługującą programy emerytalne, które uznaje się za systemy zabezpieczenia społecznego objęte rozporządzeniem (WE) nr 883/2004 i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009³¹, jak również podmiot prawny utworzony w celu inwestowania w ramach takich systemów zabezpieczenia społecznego;
- i) alternatywny fundusz inwestycyjny w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE nadzorowany na mocy mających zastosowanie przepisów krajowych;
- j) UCITS w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy nr 2009/65/WE;
- k) kontrahenta centralnego w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012³²;

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- l) centralny depozyt papierów wartościowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014³³;
- m) ubezpieczeniową lub reasekuracyjną spółkę celową (podmiot specjalnego przeznaczenia), która uzyskała zezwolenie zgodnie z art. 211 dyrektywy 2009/138/WE;
- n) jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402³⁴;
- o) ubezpieczeniową spółkę holdingową w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2009/138/WE lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2009/138/WE, która jest częścią grupy ubezpieczeniowej podlegającej nadzorowi na poziomie grupy na podstawie art. 213 tej dyrektywy i która nie jest zwolniona z nadzoru nad grupą na podstawie art. 214 ust. 2 tej dyrektywy;
- p) finansową spółkę holdingową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

- q) instytucję płatniczą w rozumieniu art. 4 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366³⁵;
- r) instytucję pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE³⁶;
- s) dostawcę usług finansowania społecznościowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2020/1503.
- t) dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia (UE) 2023/1114, który świadczy co najmniej jedną usługę w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) 2023/1114;
- u) repozytorium transakcji w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- v) repozytorium sekurytyzacji w rozumieniu art. 2 pkt 23 rozporządzenia (UE) 2017/2402;
- w) administratora wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia (UE) 2016/1011;
- x) agencję ratingową w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009;

³⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

³⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).

- 6) „analityk ratingowy” oznacza osobę, która wykonuje funkcje analityczne niezbędne do wydawania ratingów ESG;
- 7) „oceniana pozycja” oznacza osobę prawną, instrument finansowy, produkt finansowy, organ publiczny lub podmiot prawa publicznego, który jest bezpośrednio lub pośrednio oceniany w ramach ratingu ESG, niezależnie od tego, czy zwrócono się o taki rating, i niezależnie od tego, czy osoba prawna, organ publiczny lub podmiot prawa publicznego dostarczyły informacje na potrzeby tego ratingu ESG;
- 8) „instrument finansowy” oznacza dowolny instrument spośród wymienionych w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE;
- 9) „użytkownik ratingów ESG” oznacza osobę fizyczną lub prawną, organ publiczny, agencję lub inny podmiot prawa publicznego, na rzecz której rating ESG rozpowszechnia się w ramach subskrypcji lub innych stosunków umownych;
- 10) „właściwe organy” oznaczają organy wyznaczone przez poszczególne państwa członkowskie zgodnie z art. 30 niniejszego rozporządzenia;
- 11) „organ zarządzający” oznacza organ lub organy dostawcy ratingów ESG, powołane zgodnie z przepisami krajowymi, które to organy są uprawnione do określania strategii, celów i ogólnego kierunku działań dostawcy ratingu ESG i które nadzorują i monitorują proces podejmowania decyzji przez kierownictwo dostawcy ratingów ESG, a w jego skład wchodzi osoba, które faktycznie kierują działalnością dostawcy ratingów ESG;

- 12) „kadra kierownicza najwyższego szczebla” oznacza osobę lub osoby faktycznie kierujące działalnością dostawcy ratingów ESG oraz członka lub członków zarządu lub rady nadzorczej dostawcy ratingów ESG;
- 13) „grupa dostawców ratingów ESG” oznacza grupę przedsiębiorstw z siedzibą w Unii składającą się z jednostki dominującej i jej jednostek zależnych w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2013/34/UE oraz jednostek powiązanych ze sobą, której działalność obejmuje sporządzanie ratingów ESG.

TYTUŁ II

SPORZĄDZANIE RATINGÓW ESG W UNII

Artykuł 4

Wymogi dotyczące prowadzenia działalności w Unii

Każda osoba prawna, która chce prowadzić działalność jako dostawca ratingów ESG w Unii, musi uzyskać jedno z poniższych:

- a) zezwolenie wydane przez ESMA, o którym mowa w art. 6;
- b) decyzję w kwestii równoważności, o której mowa w art. 10, oraz spełnieniu warunków, o których mowa w tym artykule;
- c) upoważnienie do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 11;
- d) uznanie, o którym mowa w art. 12.

Artykuł 5

Tymczasowy system dla mniejszych dostawców ratingów ESG

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 dostawca ratingów ESG sklasyfikowany jako małe przedsiębiorstwo lub jako mała grupa w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lub art. 3 ust. 5 akapit pierwszy dyrektywy 2013/34/UE (zwany dalej „małym dostawcą ratingów ESG”), który ma siedzibę w Unii i chce prowadzić działalność w Unii, podlega wyłącznie art. 15 ust. 1, 5 i 7, art. 23 i 24 oraz art. 32–37 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że:
 - a) powiadomi ESMA o swoim zamiarze prowadzenia działalności w Unii; i
 - b) zostanie zarejestrowany przez ESMA przed rozpoczęciem działalności w Unii.
2. W ciągu 90 dni roboczych od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 lit. a), ESMA podejmuje decyzję w kwestii rejestracji podmiotu powiadamiającego jako małego dostawcy ratingów ESG. ESMA informuje podmiot powiadamiający o swojej decyzji w ciągu pięciu dni roboczych od jej podjęcia.
3. Gdy dostawca ratingów ESG, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przestanie być sklasyfikowany jako mały dostawca ratingów ESG lub po trzech latach od jego rejestracji zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, podlega on wszystkim przepisom niniejszego rozporządzenia i w ciągu sześciu miesięcy musi złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności w Unii na podstawie tytułu II rozdział 1.

4. Dostawcy ratingów ESG, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą zdecydować się na podleganie przepisom niniejszego rozporządzenia poprzez złożenie wniosku do ESMA o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 6. Gdy dostawcy ratingów ESG się na to zdecydują, niniejsze rozporządzenie ma do nich zastosowanie w całości.

Rozdział 1

Zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii dla dostawców ratingów ESG mających siedzibę w Unii

Artykuł 6

Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności w Unii

1. Osoby prawne mające siedzibę w Unii, które chcą prowadzić działalność w Unii na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a), składają do ESMA wniosek o udzielenie zezwolenia.
2. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera wszystkie informacje wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia i jest składany w dowolnym z języków urzędowych Unii. Do wszelkiej innej komunikacji między ESMA a dostawcami ratingów ESG i ich pracownikami stosuje się odpowiednio rozporządzenie Rady nr 1³⁷.

³⁷ Rozporządzenie Rady nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385).

3. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania informacji wymienionych w załączniku I.

ESMA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia ... [dziewięć miesięcy od daty wejście w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Posiadający zezwolenie dostawca ratingów ESG musi spełniać przez cały czas wymogi, w oparciu o które udzielono mu pierwszego zezwolenia.
5. Dostawcy ratingów ESG bez zbędnej zwłoki powiadamiają ESMA o wszelkich istotnych zmianach okoliczności, w ramach których udzielono im pierwszego zezwolenia, w tym o każdym otwarciu lub zamknięciu oddziału w Unii.

Artykuł 7

Rozpatrzenie przez ESMA wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności w Unii jako dostawca ratingów ESG

1. W terminie 25 dni roboczych od otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 2, ESMA ocenia, czy jest on kompletny. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym wnioskodawca ma przedłożyć brakujące informacje.
2. Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny ESMA powiadamia o tym wnioskodawcę.
3. W terminie 90 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, ESMA przyjmuje w pełni uzasadnioną decyzję, o której mowa w art. 8 ust. 1, o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca ratingów ESG w Unii.
4. ESMA może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, do 120 dni roboczych, w szczególności w przypadku gdy wnioskodawca:
 - a) zamierza zatwierdzać ratingi ESG, o których mowa w art. 11;
 - b) zamierza stosować outsourcing; lub
 - c) zwraca się z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku spełniania wymogów zgodnie z art. 22.
5. Decyzja przyjęta przez ESMA na mocy ust. 3 staje się skuteczna piątego dnia roboczego po jej przyjęciu.

6. Jeżeli wnioskodawca nie dostarczy żądanych brakujących informacji przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, ESMA odrzuca wniosek.

Jeżeli ESMA nie podejmie decyzji w terminach, o których mowa w ust. 3 lub 4, wniosek uznaje się za odrzucony.

Artykuł 8

Decyzja o udzieleniu lub o odmowie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w Unii oraz powiadomienie o tej decyzji

1. ESMA podejmuje w pełni uzasadnioną decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia wnioskodawcy na prowadzenie działalności w Unii jako dostawca ratingów ESG, jeżeli po rozpatrzeniu wniosku, o którym mowa w art. 7, stwierdzi, że wnioskodawca spełnia wymogi sporządzania ratingów ESG określone w niniejszym rozporządzeniu.

Jeżeli ESMA po rozpatrzeniu wniosku stwierdzi, że wnioskodawca nie spełnia wymogów sporządzania ratingów ESG określonych w niniejszym rozporządzeniu, podejmuje w pełni uzasadnioną decyzję o odmowie udzielenia tego zezwolenia.

2. ESMA powiadamia wnioskodawcę o decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie pięciu dni roboczych od jej podjęcia.
3. ESMA informuje Komisję, EUNB i EIOPA o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie ust. 1.
4. Zezwolenie obowiązuje na całym terytorium Unii.

Artykuł 9

Zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia

1. ESMA podejmuje decyzję o zawieszeniu lub cofnięciu zezwolenia dla dostawcy ratingów ESG, o którym mowa w art. 8 ust. 1 akapit pierwszy, jeżeli dostawca ratingów ESG:
 - a) wyraźnie zrzekł się zezwolenia lub nie sporządził ratingów ESG w okresie poprzedzających 12 miesięcy;
 - b) uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób;
 - c) przestał spełniać warunki, na jakich uzyskał zezwolenie; lub
 - d) poważnie lub wielokrotnie naruszył niniejsze rozporządzenie.
2. ESMA bez zbędnej zwłoki informuje dostawcę ratingów ESG o decyzji podjętej zgodnie z ust. 1. Decyzja o cofnięciu lub zawieszeniu zezwolenia staje się skuteczna ze skutkiem natychmiastowym w całej Unii.
3. ESMA informuje również właściwe organy, Komisję, EUNB i EIOPA o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie ust. 1.

Rozdział 2

Równoważność, zatwierdzanie i uznawanie prowadzących działalność w Unii dostawców ratingów ESG mających siedzibę poza Unią

Artykuł 10

System równoważności

1. Dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią, który chce prowadzić działalność w Unii na podstawie art. 2 ust. 1 lit. b), może to uczynić wyłącznie wtedy, gdy jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 14, oraz o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią uzyskał zezwolenie lub został zarejestrowany jako dostawca ratingów ESG w danym państwie trzecim oraz podlega nadzorowi w tym państwie trzecim;
 - b) dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią powiadomił ESMA, że chce prowadzić działalność w Unii, i przedłożył ESMA dowód otrzymania zezwolenia lub rejestracji jako dostawcy ratingów ESG, dokumenty wymagane do uzyskania takiego zezwolenia lub rejestracji w danym państwie trzecim, a także nazwę właściwego organu państwa trzeciego odpowiedzialnego za nadzór nad nim, i otrzymał od ESMA potwierdzenie kompletności przekazanych informacji;

- c) Komisja przyjęła decyzję w kwestii równoważności zgodnie z ust. 2;
 - d) obowiązują ustalenia dotyczące współpracy, o których mowa w ust. 4.
2. Komisja może przyjąć decyzję w kwestii równoważności w drodze aktu wykonawczego stwierdzającego, że ramy prawne i praktyki nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że:
- a) dostawcy ratingów ESG, którzy uzyskali zezwolenie lub zostali zarejestrowani w tym państwie trzecim spełniają obowiązujące wymogi równoważne wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu;
 - b) zgodność z obowiązującymi wymogami, o których mowa w lit. a), podlega skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu w tym państwie trzecim.

Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 48.

3. Komisja może przyjąć akt delegowany zgodnie z art. 47 w celu określenia warunków, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy niniejszego artykułu. Komisja może uzależnić stosowanie aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, od:
- a) faktycznego spełniania na bieżąco przez dane państwo trzecie wszelkich warunków określonych w tym akcie wykonawczym, mających na celu zapewnienie równoważnych standardów nadzorczych i regulacyjnych;
 - b) możliwości skutecznego wykonywania przez ESMA zadań z zakresu monitorowania, o których mowa w art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. ESMA dokonuje ustaleń dotyczących współpracy z właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i praktyki nadzorcze uznano za równoważne zgodnie z ust. 2.

Ustalenia takie określają przynajmniej następujące kwestie:

- a) mechanizm regularnej i doraźnej wymiany informacji między ESMA a właściwymi organami odpowiednich państw trzecich, obejmujący dostęp do wszystkich istotnych informacji, o które zwrócił się ESMA, dotyczących dostawcy ratingów ESG, który uzyskał zezwolenie lub został zarejestrowany w tym państwie trzecim;
- b) mechanizm szybkiego powiadamiania ESMA, w przypadku gdy właściwy organ państwa trzeciego uzna, że dostawca ratingów ESG, który uzyskał zezwolenie lub został zarejestrowany w tym państwie trzecim i jest nadzorowany przez ten właściwy organ państwa trzeciego, narusza warunki zezwolenia lub rejestracji lub inne przepisy prawa krajowego w tym państwie trzecim;
- c) procedury dotyczące koordynacji działań nadzorczych, w tym kontroli na miejscu;
- d) mechanizm szybkiego powiadamiania ESMA w razie podjęcia przez właściwy organ państwa trzeciego jakichkolwiek działań regulacyjnych lub nadzorczych w odniesieniu do dostawcy ratingów ESG, który uzyskał zezwolenie lub został zarejestrowany w tym państwie trzecim, w tym wszelkich zmian, które mogłyby mieć wpływ na stałą zgodność dostawcy ratingów ESG z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi;

- e) mechanizm szybkiego powiadamiania właściwego organu państwa trzeciego, w razie gdy ESMA wyda zgodnie z art. 35 publiczne ogłoszenie pod adresem dostawcy ratingów ESG, który uzyskał zezwolenie lub został zarejestrowany w tym państwie trzecim.

Na potrzeby akapitu pierwszego niniejszego ustępu w przypadku gdy ESMA zostanie poinformowany, że dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią nie spełnia już warunków uzyskania zezwolenia lub rejestracji w państwie uzyskania zezwolenia lub rejestracji, ESMA usuwa go z rejestru, o którym mowa w art. 14.

- 5. Na potrzeby ust. 1 lit. b) ESMA ocenia kompletność informacji w terminie 20 dni roboczych od ich otrzymania. Jeżeli ESMA uzna informacje za niekompletne, wyznacza termin, w którym dostawca ratingu ESG ma przedłożyć brakujące informacje. Po stwierdzeniu, że przedłożone informacje są kompletne ESMA informuje dostawcę ratingów ESG o wyniku procesu w terminie 60 dni roboczych od daty pierwszego powiadomienia.

Artykuł 11

Zatwierdzanie ratingów ESG sporządzonych przez dostawców ratingów ESG mających siedzibę poza Unią

1. Dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii i posiadający zezwolenie zgodnie z art. 8 może zatwierdzać ratingi ESG sporządzone przez należącego do tej samej grupy dostawcę ratingów ESG mającego siedzibę poza Unią, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii złożył do ESMA wniosek o udzielenie zezwolenia na takie zatwierdzanie;
 - b) dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii spełnia następujące wskaźniki minimalnego substratu majątkowo-osobowego:
 - (i) posiada własny lokal lub lokal do wyłącznego użytku w państwie członkowskim;
 - (ii) posiada co najmniej jeden aktywny własny rachunek bankowy w Unii; oraz
 - (iii) dysponuje odpowiednim zasobami analitycznymi i decyzyjnymi na miejscu w Unii, z uwzględnieniem charakteru, skali lub złożoności jego działalności w Unii;

- c) zatwierdzenie ratingu ESG nie wpływa negatywnie na jakość oceny ocenianej pozycji lub emitenta ocenianej pozycji ani na organizację kontroli lub wizyt na miejscu, jeśli jest to przewidziane w metodyce sporządzania ratingów ESG stosowanej przez dostawcę ratingów ESG mającego siedzibę poza Unią;
- d) dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii sprawdził i jest w stanie na bieżąco wykazać ESMA, że wydawanie i rozpowszechnianie zatwierdzonego ratingu ESG spełnia wymogi co najmniej tak samo rygorystyczne jak wymogi niniejszego rozporządzenia; dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii ma prawo wykazania zgodności z tymi wymogami bez obowiązku odwoływania się do konkretnego procesu stosowanego w odniesieniu do każdego indywidualnego ratingu;
- e) dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii posiada wiedzę fachową niezbędną do skutecznego monitorowania ratingów ESG sporządzanych przez dostawcę ratingów ESG mającego siedzibę poza Unią w celu zarządzania wszelkim powiązaniem ryzykiem;
- f) istnieje obiektywny powód, dla którego ratingi ESG muszą zostać zatwierdzone do stosowania w Unii, co może obejmować takie czynniki, jak specyfika ratingów ESG, potrzeba lokalnego sporządzania ratingów ESG względem emitenta lub względem konkretnych realiów gospodarczych, określona branża, centra doskonałości dla podkomponentów czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i praw człowieka bądź ładu korporacyjnego, dostępność konkretnych umiejętności wymaganych do sporządzania ratingów ESG, fizyczna dostępność danych wejściowych oraz opracowywanie ratingów ESG w ramach współpracy z zespołami z różnych części świata;

- g) dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii przekazuje ESMA na jego wniosek wszelkie informacje niezbędne ESMA do bieżącego nadzorowania przestrzegania niniejszego rozporządzenia przez dostawcę ratingów ESG mającego siedzibę poza Unią, jeżeli ma to znaczenie w przypadku zatwierdzonego ratingu;
 - h) w przypadku gdy dostawca ratingu ESG mający siedzibę poza Unią podlega nadzorowi, dokonano odpowiednich ustaleń dotyczących współpracy między ESMA a właściwym organem państwa trzeciego, w którym dostawca ratingu ESG ma siedzibę, w celu zapewnienia skutecznej wymiany informacji;
2. Dostawca ratingów ESG mający siedzibę w Unii, który ubiega się o zezwolenie na zatwierdzanie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), przekazuje ESMA wszelkie informacje niezbędne do stwierdzenia przez ESMA, że w chwili składania wniosku spełnione są wszystkie warunki, o których mowa w tym ustępie.
 3. W terminie 45 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku o zezwolenie na zatwierdzanie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), lecz nie później niż w terminie 85 dni roboczych od otrzymania pierwotnego wniosku, ESMA rozpatruje ten wniosek i podejmuje decyzję o udzieleniu zezwolenia na zatwierdzanie lub o nieudzieleniu takiego zezwolenia. ESMA powiadamia wnioskodawcę o tej decyzji w terminie pięciu dni roboczych.
 4. Zatwierdzony rating ESG uznaje się za rating ESG przyznany przez zatwierdzającego dostawcę ratingów ESG. Zatwierdzający dostawca ratingów ESG nie może wykorzystywać zatwierdzenia w celu uniknięcia lub obejścia wymogów niniejszego rozporządzenia.

5. Zatwierdzający dostawca ratingów ESG ponosi pełną odpowiedzialność za zatwierdzone ratingi ESG oraz za spełnianie wymogów niniejszego rozporządzenia.
6. W przypadku gdy ESMA ma uzasadnione powody, aby uznać, że warunki określone w niniejszym artykule nie są już spełniane, jest on uprawniony do zażądania od zatwierdzającego dostawcy ratingów ESG zaprzestania zatwierdzania, bez uszczerbku dla nałożenia mających zastosowanie środków nadzorczych, kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych zgodnie z art. 35, 36 i 37.

Artykuł 12

Uznawanie dostawców ratingów ESG mających siedzibę poza Unią

1. Do czasu przyjęcia przez Komisję decyzji w kwestii równoważności, o której mowa w art. 10, lub, jeżeli została już przyjęta, w przypadku uchylecia decyzji w kwestii równoważności, dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią, którego roczne przychody netto z wszelkiej działalności nie przekraczają maksymalnej kwoty określonej w art. 3 ust. 5 akapit drugi dyrektywy 2013/34/UE za każdy rok z trzech kolejnych poprzednich lat, mogą prowadzić działalność w Unii, pod warunkiem że ESMA uznał tego dostawcę ratingów ESG zgodnie z niniejszym artykułem. Dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią, który należy do grupy w rozumieniu art. 2 pkt 11 dyrektywy 2013/34/UE, gdy skonsolidowane roczne przychody netto całej grupy są niższe niż maksymalna kwota określona w art. 3 ust. 5 akapit drugi dyrektywy 2013/34/UE za każdy rok z trzech kolejnych poprzednich lat, może prowadzić działalność w Unii o ile ESMA uznała tego dostawcę ratingów ESG zgodnie z niniejszym artykułem. W tym celu ESMA może uwzględnić ocenę przeprowadzoną przez niezależnego audytora zewnętrznego lub certyfikację właściwego organu państwa trzeciego, w którym dostawca ratingów ESG ma siedzibę.
2. Dostawcy ratingów ESG mający siedzibę poza Unią, którzy chcą zostać uznani i o których mowa w ust. 1, spełniają wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu i składają do ESMA wniosek o uznanie.

3. Dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią, który chce zostać uznany zgodnie z ust. 1, musi mieć przedstawiciela prawnego. Przedstawiciel ten musi być osobą prawną mającą siedzibę w Unii i wyraźnie wyznaczoną przez tego dostawcę ratingów ESG do podejmowania czynności w jego imieniu. Przedstawiciel prawny wykazuje ESMA, że dostawca ratingów ESG stale wywiązuje się z wymogów niniejszego rozporządzenia i ponosi odpowiedzialność w tym zakresie wobec ESMA. Przedstawiciel prawny przekazuje ESMA na jego wniosek wszystkie informacje niezbędne do stwierdzenia przez ESMA, że dostawca ratingów ESG spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia.
4. Składając wniosek o uznanie, o którym mowa w ust. 2, dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią przekazuje ESMA następujące informacje:
- a) wszystkie informacje wymienione w załączniku I;
 - b) wszystkie informacje niezbędne do wykazania, że są spełnione warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu;
 - c) wszystkie informacje niezbędne ESMA do upewnienia się, czy dany dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią wdrożył niezbędne rozwiązania, aby spełnić wymogi, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu;
 - d) wykaz swoich rzeczywistych lub przyszłych ratingów ESG, które mają być rozpowszechniane w Unii;

- e) w stosownych przypadkach, nazwę i dane kontaktowe właściwego organu państwa trzeciego odpowiedzialnego za nadzór nad tym dostawcą.

W terminie 90 dni roboczych od otrzymania wniosku o uznanie, o którym mowa w ust. 2, ESMA podejmuje decyzję co do uznania. ESMA informuje wnioskodawcę o swojej decyzji w terminie pięciu dni roboczych od podjęcia decyzji.

- 5. ESMA uznaje dostawcę ratingów ESG mającego siedzibę poza Unią, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią spełnił warunki określone w ust. 2, 3 i 4;
 - b) w przypadku gdy dostawca ratingów ESG mający siedzibę poza Unią podlega nadzorowi, ESMA dąży do dokonania odpowiednich ustaleń dotyczących współpracy z odpowiednim właściwym organem państwa trzeciego, w którym dostawca ratingów ESG ma siedzibę, w celu zapewnienia skutecznej wymiany informacji;
- 6. ESMA podejmuje decyzję o oddaleniu wniosku jeżeli przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne państwa trzeciego, w którym dostawca ratingów ESG ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, bądź, w stosownych przypadkach, ograniczenia uprawnień nadzorczych i uprawnień w zakresie prowadzenia postępowań wyjaśniających właściwego organu tego państwa trzeciego uniemożliwiają skuteczne sprawowanie funkcji nadzorczych przez ESMA zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

7. ESMA nakłada kary pieniężne zgodnie z art. 36, zawiesza lub, w stosownych przypadkach, cofa uznanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 9, jeżeli ma uzasadnione powody, oparte na udokumentowanych dowodach, aby uznać, że dostawca ratingów ESG:
- a) działa lub działał z wyraźną szkodą dla interesów użytkowników ratingów ESG lub prawidłowego funkcjonowania rynków;
 - b) poważnie naruszył niniejsze rozporządzenie;
 - c) złożył fałszywe oświadczenia lub wykorzystał jakiegokolwiek inne niezgodne z prawem środki w celu uzyskania uznania.
8. Jeżeli dostawca ratingów ESG uznany przez ESMA na podstawie niniejszego artykułu nie spełnia już warunków określonych w ust. 1, bez zbędnej zwłoki powiadamia o tym ESMA.
- Dostawca ratingów ESG powiadamia ESMA w terminie trzech miesięcy od dnia kiedy przestał spełniać warunki określone w ust. 1, jeżeli chce kontynuować świadczenie usług w Unii, i w terminie 12 miesięcy od tego dnia składa wniosek o udzielenie zezwolenia. W razie braku takiego powiadomienia dostawca ratingów ESG zaprzestaje prowadzenia działalności w Unii.
9. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających formę i treść wniosku o uznanie, o którym mowa w ust. 2, a w szczególności sposób prezentacji informacji wymaganych w ust. 4.

ESMA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia ... [dziewięć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 13

Ustalenia dotyczące współpracy

1. Wszelkie ustalenia dotyczące współpracy, o których mowa w art. 10 ust. 4, art. 11 ust. 1 lit. h) i art. 12 ust. 5 lit. b), podlegają gwarancjom zachowania tajemnicy zawodowej, które są co najmniej równoważne gwarancjom określonym w art. 46. Wymiana informacji prowadzona na podstawie takich ustaleń dotyczących współpracy ma na celu wykonywanie zadań ESMA lub właściwych organów państwa trzeciego.
2. W odniesieniu do przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego ESMA stosuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725³⁸.

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Rozdział 3

Rejestr i dostępność informacji

Artykuł 14

Rejestr dostawców ratingów ESG i dostępność informacji za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu

1. ESMA ustanawia i prowadzi rejestr zawierający następujące informacje:
 - a) tożsamość dostawców ratingów ESG posiadających zezwolenie zgodnie z art. 8 lub zarejestrowanych w ramach tymczasowego systemu dla małych dostawców ratingów ESG zgodnie z art. 5 ust. 1;
 - b) tożsamość dostawców ratingów ESG mających siedzibę poza Unią, którzy spełniają warunki określone w art. 10, oraz właściwych organów państw trzecich odpowiedzialnych za nadzór nad tymi dostawcami ratingów ESG ;
 - c) tożsamość zatwierdzającego dostawcy ratingów ESG i zatwierdzonych dostawców ratingów ESG mających siedzibę poza Unią, o których mowa w art. 11, oraz, w stosownych przypadkach, właściwych organów państwa trzeciego odpowiedzialnych za nadzór nad zatwierdzonym dostawcą ratingów ESG;

- d) tożsamość dostawców ratingów ESG mających siedzibę poza Unią, którzy zostali uznani zgodnie z art. 12, przedstawiciele prawni tych dostawców ratingów ESG mający siedzibę w Unii oraz, w stosownych przypadkach, właściwych organów państwa trzeciego odpowiedzialnych za nadzór nad tymi dostawcami ratingów ESG.
- 2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest publicznie dostępny na stronie internetowej ESMA i w razie potrzeby niezwłocznie aktualizowany.
 - 3. Od dnia 1 stycznia 2028 r., podając do wiadomości publicznej wszelkie informacje, o których mowa w art. 19 ust. 1 i art. 23 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, dostawca ratingów ESG w tym samym czasie przekazuje te informacje organowi gromadzącemu dane, o którym mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, w celu ich udostępnienia za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu (ESAP) ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) 2023/2859.
 - 4. Informacje te są zgodne z poniższymi wymogami:
 - a) przygotowuje się je w formacie umożliwiającym pobranie danych zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2859 lub, jeżeli wymaga tego prawo Unii, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2023/2859;
 - b) dołącza się do nich następujące metadane:
 - (i) pełną nazwę handlową oraz, w stosownych przypadkach, nazwę używaną w celach marketingowych oraz skrót nazwy dostawcy ratingów ESG, do którego odnoszą się informacje;

- (ii) jeżeli jest dostępny, identyfikator podmiotu prawnego dostawcy ratingów ESG określony zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/2859;
- (iii) rodzaj informacji zgodnie z klasyfikacją na podstawie art. 7 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) 2023/2859;
- (iv) wielkość dostawcy ratingów ESG określoną zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) 2023/2859;
- (v) wskazanie, czy informacje zawierają dane osobowe.

- 5. Na potrzeby ust. 4 lit. b) ppkt (ii) dostawcy ratingów ESG uzyskują identyfikator podmiotu prawnego.
- 6. Na potrzeby udostępniania informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, za pośrednictwem ESAP, organem gromadzącym dane określonym w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 jest ESMA.
- 7. Od dnia 1 stycznia 2028 r. informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu i w art. 11 ust. 3, art. 35 ust. 6 i art. 38 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, są udostępniane za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu. W tym celu organem gromadzącym dane określonym w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 jest ESMA.

Informacje te:

- a) przygotowuje się w formacie umożliwiającym pobranie danych zgodnie z art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2859;

- b) uzupełnia się dołączając następujące metadane:
 - (i) wszystkie nazwy dostawców ratingów ESG, do których odnoszą się informacje;
 - (ii) w miarę dostępności, identyfikator podmiotu prawnego dostawcy ratingów ESG, określony zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/2859;
 - (iii) rodzaj informacji zgodnie z klasyfikacją na podstawie art. 7 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) 2023/2859;
 - (iv) wskazanie, czy informacje te zawierają dane osobowe.

8. W celu zapewnienia skutecznego gromadzenia danych przekazywanych zgodnie z ust. 3 i zarządzania nimi ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić:

- a) wszelkie pozostałe metadane dołączane do informacji;
- b) strukturę danych zawartych w informacjach;
- c) w odniesieniu do jakich informacji wymagany jest format nadający się do odczytu maszynowego oraz jaki format nadający się do odczytu maszynowego należy stosować.

Na potrzeby akapitu pierwszego lit. c) ESMA ocenia zalety i wady różnych formatów nadających się do odczytu maszynowego i przeprowadza odpowiednie badania praktyczne we współpracy z dostawcami ratingów ESG, w drodze konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

ESMA przedkłada Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

9. W razie potrzeby ESMA przyjmuje wytyczne dla podmiotów, aby zapewnić prawidłowość metadanych przekazywanych zgodnie z ust. 8 akapit pierwszy lit. a).

TYTUŁ III

RZETELNOŚĆ I WIARYGODNOŚĆ DZIAŁALNOŚCI

W ZAKRESIE RATINGÓW ESG

Rozdział 1

Wymogi organizacyjne, procesy

i dokumenty dotyczące zarządzania

Artykuł 15

Zasady ogólne

1. Dostawcy ratingów ESG zapewniają niezależność swojej działalności w zakresie ratingów, w tym od wszelkich wpływów i ograniczeń politycznych i gospodarczych.
2. Dostawcy ratingów ESG posiadają zasady i procedury zapewniające, aby ich ratingi ESG były wydawane, publikowane i rozpowszechniane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
3. Dostawcy ratingów ESG stosują systemy, zasoby i procedury, które są odpowiednie i skuteczne do wypełnienia ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
4. Dostawcy ratingów ESG przyjmują, wdrażają i egzekwują pisemne zasady i procedury w celu zapewnienia, aby ich ratingi ESG opierały się na wnikliwej analizie wszystkich dostępnych im informacji, które są istotne dla ich analizy zgodnie z metodykami ratingowymi, którymi się posługują.

5. Dostawcy ratingów ESG przyjmują i wdrażają wewnętrzną politykę i procedury dotyczące należytej staranności, zapewniające, aby ich interesy biznesowe nie wpływały negatywnie na niezależność lub dokładność działalności w zakresie ratingów ESG.
6. Dostawcy ratingów ESG przyjmują i wdrażają odpowiednie procedury administracyjne i księgowe, mechanizmy kontroli wewnętrznej oraz skuteczne rozwiązania w zakresie kontroli i zabezpieczeń systemów przetwarzania danych.
7. Dostawcy ratingów ESG stosują w odniesieniu do sporządzanych przez siebie ratingów ESG metodyki ratingowe, które są rygorystyczne, systematyczne, niezależne i dające się uzasadnić, oraz posługują się tymi metodykami ratingowymi w sposób ciągły i przejrzysty.
8. Dostawcy ratingów ESG przeprowadzają przegląd metodyk ratingowych, o których mowa w ust. 7, na bieżąco i co najmniej raz w roku.
9. Dostawcy ratingów ESG przynajmniej raz w roku monitorują i oceniają adekwatność i skuteczność systemów, zasobów i procedur, o których mowa w ust. 3, oraz stosują odpowiednie środki w celu wyeliminowania wszelkich niedociągnięć.
10. Dostawcy ratingów ESG ustanawiają i utrzymują stałą, niezależną i skuteczną jednostkę nadzorczą w celu zapewnienia nadzoru nad ogólnymi aspektami sporządzania swoich ratingów ESG.

Jednostka nadzorcza dysponuje niezbędnymi zasobami i wiedzą fachową oraz ma dostęp do wszystkich informacji umożliwiających jej wykonywanie jej zadań. Ma ona bezpośredni dostęp do organu zarządzającego dostawcy ratingów ESG.

Dostawcy ratingów ESG opracowują i utrzymują solidne procedury dotyczące swojej jednostki nadzorczej.

11. Dostawcy ratingów ESG przyjmują wszelkie niezbędne środki, aby informacje wykorzystywane przy wydawaniu ratingów ESG były odpowiedniej jakości i pochodziły z wiarygodnych źródeł. Dostawcy ratingów ESG jasno stwierdzają, że ich ratingi ESG są ich własną opinią.
12. Dostawcy ratingów ESG powiadamiają ocenianą pozycję lub emitenta ocenianej pozycji w godzinach pracy i co najmniej na dwa pełne dni robocze przed pierwszym wydaniem ratingu ESG, aby umożliwić ocenianej pozycji lub emitentowi ocenianej pozycji poinformowanie dostawców ratingów ESG o wszelkich błędach rzeczowych. W tym celu dostawcy ratingów ESG udostępniają, na wniosek ocenianej pozycji lub emitenta ocenianej pozycji, nieodpłatnie i na zasadach niekomercyjnych, informacje, o których mowa w załączniku III pkt 1 lit. b) i c) oraz w załączniku III pkt 2 lit. b) ppkt (ii), wraz z datą ostatniej aktualizacji danych, a także, w stosownych przypadkach, wszelkimi innymi zgromadzonymi, oszacowanymi lub obliczonymi danymi związanymi z ocenianą pozycją lub emitentem ocenianej pozycji.
13. Dostawcy ratingów ESG nie są zobowiązani do ujawniania informacji na temat swojego kapitału intelektualnego, własności intelektualnej, know-how ani wyników innowacji, które kwalifikowałyby się jako tajemnice przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943³⁹.
14. Dostawcy ratingów ESG wprowadzają zmiany w swoich ratingach ESG wyłącznie zgodnie ze swoimi metodykami ratingowymi opublikowanymi zgodnie z art. 23.

³⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 1).

Artykuł 16

Oddzielenie działalności w zakresie ratingów ESG od innych rodzajów działalności

1. Dostawcy ratingów ESG nie mogą prowadzić żadnego z następujących rodzajów działalności:
 - a) działalność doradcza na rzecz inwestorów lub przedsiębiorstw;
 - b) wydawanie i rozpowszechnianie ratingów kredytowych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009;
 - c) opracowywanie wskaźników referencyjnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2016/1011.
 - d) działalność inwestycyjna i usługi inwestycyjne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE;
 - e) ustawowe badanie sprawozdań finansowych i usług atestacyjnych dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju w rozumieniu dyrektywy 2013/34/UE;
 - f) działalność instytucji kredytowych w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz działalność ubezpieczeniowa lub reasekuracyjna w rozumieniu dyrektywy 2009/138/WE.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 dostawca ratingów ESG może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1 lit. d) lub f), pod warunkiem że wprowadzi on szczególne środki, oprócz środków, o których mowa w art. 25 i 26:

- a) w celu zapewnienia, aby każdą działalność prowadzić autonomicznie;
- b) aby unikać stwarzania potencjalnego ryzyka konfliktu interesów w procesie podejmowania decyzji w ramach działalności w zakresie ratingów ESG;
- c) w celu zapewnienia, aby jego pracownicy bezpośrednio zaangażowani w proces oceny ocenianej pozycji nie wykonywali żadnych czynności, o których mowa w ust. 1 lit. d) lub f).

Wdrażając takie środki, dostawca ratingów ESG uwzględnia również, w stosownych przypadkach, działalność grupy, do której należy.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. c) dostawca ratingów ESG może złożyć do ESMA wniosek o zezwolenie na opracowywanie wskaźników referencyjnych, pod warunkiem że wprowadzi szczególne środki, w tym środki, o których mowa w ust. 2. ESMA postanawia, czy środki zaproponowane przez dostawcę ratingów ESG są odpowiednie i wystarczające w odniesieniu do potencjalnego ryzyka konfliktu interesów. Jeżeli ESMA uzna, że środki te nie są odpowiednie lub wystarczające w odniesieniu do potencjalnego ryzyka konfliktów interesów, zastosowanie ma ust. 1 lit. c).

O wszelkich istotnych zmianach dotyczących środków wprowadzonych przez dostawcę ratingów ESG lub wdrażania tych środków dostawca ratingów ESG powiadamia ESMA przed wprowadzeniem takich zmian. ESMA postanawia, czy środki są nadal odpowiednie i wystarczające w odniesieniu do potencjalnego ryzyka konfliktów interesów. Jeżeli ESMA uzna, że środki nie są już odpowiednie lub wystarczające w odniesieniu do potencjalnego ryzyka konfliktów interesów, zastosowanie ma ust. 1 lit. c).

ESMA podejmuje decyzję, o której mowa w akapitach pierwszym i drugim niniejszego ustępu, w terminie 30 dni roboczych od otrzymania kompletnych informacji na temat środków zaproponowanych przez dostawcę ratingów ESG lub istotnych zmian do nich lub w terminach określonych w art. 7, jeżeli ocena ESMA stanowi część oceny wniosku dostawcy ratingów ESG o udzielenie zezwolenia.

4. Dostawca ratingów ESG zapewnia, aby jego pracownicy, którzy są bezpośrednio zaangażowani w proces oceny ocenianej pozycji, nie mogli wykonywać żadnych czynności, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i e).
5. ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia szczegółów środków i zabezpieczeń, które mają zostać wdrożone zgodnie z ust. 2, 3 i 4.

ESMA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia ... [dziewięć miesięcy po dacie wejścia niniejszego rozporządzenia w życie] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. Dostawcy ratingów ESG zapewniają, aby świadczenie usług innych niż te, o których mowa w ust. 1, nie stwarzało ryzyka konfliktu interesów w ich działalności w zakresie ratingów ESG. W przypadku istnienia ryzyka konfliktów interesów dostawcy ratingów ESG powstrzymują się od oferowania takich innych usług.

Artykuł 17

Analitycy ratingowi, pracownicy i inne osoby zaangażowane w sporządzanie ratingów ESG

1. Dostawcy ratingów ESG zapewniają, aby analitycy ratingowi, pracownicy i wszelkie inne osoby fizyczne, które są pod ich kontrolą lub z których usług korzystają, na przykład na mocy porozumienia umownego i które są bezpośrednio zaangażowane w sporządzanie ratingów ESG, w tym analitycy ratingowi bezpośrednio uczestniczący w procesie ratingowym oraz osoby zaangażowane w sporządzanie wyników punktowych ESG, byli odpowiednio przeszkoleni i posiadali wiedzę i doświadczenie niezbędne do wykonywania powierzonych obowiązków i zadań, w tym, w stosownych przypadkach dobrze rozumieli potencjalne istotne ryzyko finansowe dla ocenianej pozycji i potencjalny istotny wpływ ocenianej pozycji na środowisko i na ogół społeczeństwa.
2. Dostawcy ratingów ESG zapewniają, aby osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogły inicjować negocjacji dotyczących opłat lub płatności ani uczestniczyć w takich negocjacjach z żadną ocenianą pozycją ani emitentem ocenianej pozycji lub jakąkolwiek osobą bezpośrednio lub pośrednio powiązaną z ocenianą pozycją lub emitentem ocenianej pozycji poprzez kontrolę.

3. Z wyjątkiem jednostek uczestnictwa w zdywersyfikowanych programach zbiorowego inwestowania, w tym w funduszach zarządzanych, oraz inwestycji dokonywanych w ramach dyskrejonalnego zarządzania portfelem:
- a) osoby, o których mowa w ust. 1, które są bezpośrednio zaangażowane w tworzenie indywidualnego ratingu ocenianej pozycji, nie kupują ani nie sprzedają żadnych instrumentów finansowych emitowanych, gwarantowanych ani w inny sposób wspieranych przez podmiot, który jest oceniany w obrębie ich obszaru odpowiedzialności analitycznej, lub przez jakikolwiek podmiot należący do grupy tego podmiotu, ani nie angażują się w żadną transakcję na takich instrumentach finansowych;
 - b) osoby należące do kadry kierowniczej najwyższego szczebla dostawcy ratingów ESG nie kupują ani nie sprzedają żadnych instrumentów finansowych emitowanych, gwarantowanych ani w inny sposób wspieranych przez podmiot, który jest oceniany przez dostawcę ratingów ESG, lub przez jakikolwiek podmiot należący do grupy tego podmiotu, ani nie angażują się w żadną transakcję na takich instrumentach finansowych.
4. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie są bezpośrednio zaangażowane w tworzenie ratingu ESG odpowiedniej ocenianej pozycji ani w inny sposób nie wpływają na jego ustalenie, jeżeli osoby te:
- a) są posiadaczami instrumentów finansowych ocenianej pozycji innych niż jednostki uczestnictwa w zdywersyfikowanych programach zbiorowego inwestowania, w tym w funduszach zarządzanych, oraz inwestycji dokonywanych w ramach dyskrejonalnego zarządzania portfelem;

- b) są posiadaczami instrumentów finansowych jakiegokolwiek podmiotu powiązanego z ocenianą pozycją, których posiadanie może wywołać lub może zostać uznane za potencjalnie wywołujące konflikt interesów, innych niż jednostki uczestnictwa w zdywersyfikowanych programach zbiorowego inwestowania, w tym w funduszach zarządzanych, oraz inwestycji dokonywanych w ramach dyskrejonalnego zarządzania portfelem;
- c) w ostatnim roku były związane stosunkiem pracy, stosunkiem gospodarczym lub innym rodzajem relacji z podmiotem ocenianym przez dostawcę ratingów ESG lub jakimkolwiek podmiotem należącym do grupy tego podmiotu, które mogą wywoływać lub mogą zostać uznane za potencjalnie wywołujące konflikt interesów.

5. Dostawcy ratingów ESG zapewniają, aby osoby, o których mowa w ust. 1, oraz osoby należące do kadry kierowniczej najwyższego szczebla dostawcy ratingów ESG:

- a) zastosowały wszelkie uzasadnione środki w celu ochrony majątku i rejestrów będących w posiadaniu dostawcy ratingów ESG przed oszustwem, kradzieżą lub użyciem niezgodnym z przeznaczeniem, biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność działalności dostawcy ratingów ESG oraz charakter i zakres jego działalności w zakresie ratingów ESG;
- b) nie udostępniały poufnych informacji powierzonych dostawcy ratingów ESG osobom, które nie są bezpośrednio zaangażowane w prowadzenie działalności w zakresie ratingów ESG, w tym analitykom ratingowym i pracownikom jakiegokolwiek osoby bezpośrednio lub pośrednio powiązanej z dostawcą ratingów ESG poprzez kontrolę, ani żadnej innej osobie fizycznej, z której usług korzysta lub korzystała lub której usługi kontroluje jakakolwiek osoba bezpośrednio lub pośrednio powiązana z dostawcą ratingów ESG poprzez kontrolę;

- c) nie wykorzystywały ani nie udostępniały informacji poufnych w żadnym innym celu niż prowadzenie działalności w zakresie ratingów ESG, w tym na potrzeby obrotu instrumentami finansowymi; oraz
 - d) nie oczekiwały ani nie przyjmowały pieniędzy, prezentów ani przysług od osób, z którymi dostawca ratingów ESG prowadzi interesy.
6. W przypadku gdy osoby, o których mowa w ust. 1, uważają, że dowolna inna osoba, o której mowa w tym ustępie, brała udział w działaniach, które uznają za nielegalne, niezwłocznie informują o tym komórkę nadzorczą. Dostawca ratingów ESG zapewnia, aby takie zgłoszenie nie miało żadnych negatywnych konsekwencji dla osoby zgłaszającej.
7. W przypadku gdy analityk ratingowy wypowiada stosunek pracy u dostawcy ratingów ESG i w ciągu jednego roku od tego wypowiedzenia rozpoczyna pracę w ocenianej pozycji lub u emitenta ocenianej pozycji, gdy bezpośrednio uczestniczył w opracowywaniu indywidualnego ratingu tej pozycji lub tego emitenta, dostawca ratingów ESG przeprowadza przegląd odpowiedniej pracy analityka ratingowego w okresie jednego roku poprzedzającego jego odejście w celu sprawdzenia, czy miał miejsce konflikt interesów.
8. Osoby, o których mowa w ust. 1, oraz osoby należące do kadry kierowniczej najwyższego szczebla dostawcy ratingów ESG nie mogą zajmować stanowisk w kadrze kierowniczej najwyższego szczebla w ocenianej pozycji lub u emitenta ocenianej pozycji gdy uczestniczyły w opracowywaniu indywidualnego ratingu tej pozycji lub tego emitenta przez okres dziewięciu miesięcy od daty sporządzenia takiego ratingu.

Artykuł 18

Wymogi dotyczące prowadzenia rejestrów

1. Dostawcy ratingów ESG rejestrują swoją działalność w zakresie ratingów ESG. Rejestry te zawierają informacje wymienione w załącznikach I i II.
2. Dostawcy ratingów ESG przechowują informacje, o których mowa w ust. 1, przez co najmniej pięć lat i w takiej formie, aby możliwe było powielenie i pełne zrozumienie ustalenia ratingu ESG.

Artykuł 19

Mechanizm rozpatrywania skarg

1. Dostawcy ratingów ESG posiadają i publikują na swojej stronie internetowej procedury przyjmowania i rozpatrywania skarg oraz prowadzenia rejestrów dotyczących skarg złożonych przez użytkowników ratingów ESG, przez oceniane pozycje i przez emitentów ocenianych pozycji. Ponadto dostawcy ratingów ESG wyraźnie podają na swojej stronie internetowej informacje na temat swojego mechanizmu rozpatrywania skarg i dane kontaktowe.

2. Procedury, o których mowa w ust. 1, zapewniają, aby:
- a) dostawca ratingów ESG udostępnił publicznie politykę rozpatrywania skarg;
 - b) skargi rozpatrywano w sposób terminowy i sprawiedliwy oraz aby skarżący został poinformowany o wyniku przeprowadzonego postępowania w rozsądnym terminie, chyba że takie powiadomienie byłoby sprzeczne z celami porządku publicznego lub z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014⁴⁰; oraz
 - c) sprawę badano w sposób niezależny, bez udziału personelu, który uczestniczył w przygotowaniu indywidualnego ratingu, który jest przedmiotem skargi.
3. Skargi mogą dotyczyć którejkolwiek z poniższych pozycji:
- a) źródeł danych wykorzystanych na potrzeby indywidualnego ratingu ESG, błędów rzeczowych i pomyłek;
 - b) sposobu, w jaki zastosowano metodykę ratingową w odniesieniu do indywidualnego ratingu ESG;
 - c) kwestii, czy indywidualny rating ESG był reprezentatywny dla ocenianej pozycji lub emitenta ocenianej pozycji.

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

Artykuł 20
Uzasadnione zastrzeżenia

1. Dostawcy ratingów ESG dysponują procedurami otrzymywania uzasadnionych zastrzeżeń zainteresowanych stron, które podają swoje imiona i nazwiska oraz stanowisko.
2. Dostawcy ratingów ESG, z wyjątkiem małych dostawców ratingów ESG w rozumieniu art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia dokładają starań, aby odpowiadać na uzasadnione zastrzeżenia w terminie 30 dni roboczych od ich otrzymania.

Artykuł 21
Outsourcing

1. Zlecenia, na zasadzie outsourcingu, ważnych funkcji operacyjnych dokonuje się w sposób, który nie pogarsza w istotny sposób jakości kontroli wewnętrznej dostawcy ratingów ESG ani zdolności ESMA do nadzorowania wypełniania przez dostawcę ratingów ESG obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
2. Dostawcy ratingów ESG, którzy zlecają na zasadzie outsourcingu funkcje lub dowolne usługi lub czynności mające znaczenie dla sporządzania ratingów ESG, pozostają w pełni odpowiedzialni za wywiązywanie się z obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz za ujawnianie informacji, o których mowa w załączniku II.

Artykuł 22

Zwolnienia z wymogów w zakresie zarządzania

1. Dostawca ratingów ESG może złożyć do ESMA wniosek o zwolnienie go ze spełniania wymogów określonych w art. 15 ust. 6, 8 i 10.
2. Oceniając wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ESMA sprawdza, czy spełnione są następujące warunki:
 - a) dostawca ratingów ESG jest małym dostawcą ratingów ESG w rozumieniu art. 5 ust. 1;
 - b) dostawca ratingów ESG wdrożył środki i procedury – w szczególności mechanizmy kontroli wewnętrznej, ustalenia i środki dotyczące sprawozdawczości – które zapewniają niezależność analityków ratingowych i osób zatwierdzających ratingi ESG oraz które zapewniają skuteczne przestrzeganie niniejszego rozporządzenia;
 - c) dostawca ratingów ESG wykazał, że jego wielkość nie została określona w sposób pozwalający na obchodzenie wymogów niniejszego rozporządzenia;
 - d) dostawca ratingów ESG wykazał z wystarczającą jasnością, że wymogi określone w art. 15 ust. 6, 8 i 10 nie są proporcjonalne do charakteru, skali lub złożoności działalności tego dostawcy ratingów ESG lub w świetle charakteru lub zakresu wydawanych przez niego ratingów ESG.

Na podstawie tych argumentów ESMA może zwolnić tego dostawcę ratingów ESG ze wszystkich wymogów określonych w art. 15 ust. 6, 8 i 10, lub z niektórych z tych wymogów, w należycie uzasadnionych przypadkach i na podstawie elementów przedstawionych przez dostawcę ratingów ESG zgodnie z akapitem pierwszym lit. d) niniejszego ustępu.

Rozdział 2

Wymogi dotyczące przejrzystości

Artykuł 23

Publiczne ujawnianie metodyk, modeli i kluczowych założeń ratingowych stosowanych w działalności w zakresie ratingów ESG

1. Dostawcy ratingów ESG ujawniają na swojej stronie internetowej co najmniej metodyki, modele i kluczowe założenia ratingowe stosowane w swojej działalności w zakresie ratingów ESG, w tym informacje, o których mowa w załączniku I lit. d) oraz załączniku III pkt 1. Ujawniane informacje są publikowane w sposób jasny i przejrzysty oraz są prezentowane w oddzielnej sekcji na stronie internetowej dostawcy ratingów ESG.

Dostawca ratingów ESG ujawnia informacje, o których mowa w załączniku III pkt 1 najpóźniej w momencie rozpoczęcia wydawania ratingów ESG.
2. Sporządza się oddzielne ratingi E, S i G, nie zaś pojedynczy rating ESG, który agreguje czynniki E, S i G. Dostawcy ratingów ESG ujawniają informacje, o których mowa w niniejszym artykule i w art. 24, oddzielnie dla każdego czynnika.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu dostawcy ratingów ESG mogą sporządzić jeden rating ESG, który agreguje czynniki E, S i G, jeżeli przedstawia, bez uszczerbku dla dalszych obowiązków informacyjnych wynikających z niniejszego rozporządzenia, informacje, o których mowa w załączniku III pkt 1 lit. h).

4. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania elementów, które mają być ujawniane zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy. Elementy te nie obejmują dodatkowych wymogów dotyczących ujawniania informacji poza wymienionymi w załączniku III pkt 1.

ESMA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, do dnia ... [dziewięć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. ESMA może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardów danych, formatów i wzorów, które dostawcy ratingów ESG mają wykorzystywać do prezentowania informacji, o których mowa w ust. 1.

ESMA przedkłada Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 24

Ujawnianie informacji użytkownikom ratingów ESG, ocenianym pozycjom i emitentom ocenianych pozycji

1. Dostawcy ratingów ESG na bieżąco ujawniają użytkownikom ratingów ESG, ocenianym pozycjom i emitentom ocenianych pozycji co najmniej te informacje, o których mowa w załączniku III pkt 2.
2. Dostawca ratingów ESG zapewnia, aby w przypadku gdy upoważnia użytkownika ratingów ESG do ujawnienia ratingu ESG, do ratingu ESG był dołączony link do informacji, o których mowa w załączniku III pkt 1.
3. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania elementów, które mają być ujawniane zgodnie z ust. 1. Elementy te nie obejmują dodatkowych wymogów dotyczących ujawniania informacji poza wymienionymi w załączniku III pkt 2.

ESMA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia ... [dziewięć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. ESMA może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardów danych, formatów i wzorów, które dostawcy ratingów ESG mają wykorzystywać do prezentowania informacji, o których mowa w ust. 1.

ESMA przedkłada Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Rozdział 3

Niezależność i konflikty interesów

Artykuł 25

Niezależność i unikanie konfliktów interesów

1. Dostawcy ratingów ESG posiadają solidny ład korporacyjny, obejmujący jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi rolami i obowiązkami wszystkich osób zaangażowanych w sporządzanie ratingów ESG.

2. Dostawcy ratingów ESG podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby żaden istniejący lub potencjalny konflikt interesów ani żadne stosunki gospodarcze lub inne dotyczące samych dostawców ratingów ESG lub ich akcjonariuszy, kadry kierowniczej, analityków ratingowych, pracowników ani innych osób fizycznych, z których usług korzysta lub których usługi kontroluje dostawca ratingów ESG, ani dotyczące osób bezpośrednio lub pośrednio powiązanych z nimi poprzez kontrolę, ani dostawców zewnętrznych, którym zlecono na zasadzie outsourcingu funkcje, usługi lub czynności, nie miały wpływu na żaden sporządzany rating ESG.
3. W przypadku gdy istnieje ryzyko konfliktu interesów u dostawcy ratingów ESG ze względu na strukturę własności, pakiet kontrolny lub działalność tego dostawcy ratingów ESG, podmiotu posiadającego lub kontrolującego dostawcę ratingów ESG, podmiotu, który jest własnością dostawcy ratingów ESG lub jest przez niego kontrolowany, lub podmiotu powiązanego z dostawcą ratingów ESG lub dostawców zewnętrznych, ESMA podejmuje odpowiednie działania. ESMA może żądać od dostawcy ratingów ESG podjęcia środków w celu ograniczenia tego ryzyka.

W przypadku gdy konfliktem interesów, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie można odpowiednio zarządzać poprzez środki ograniczenia ryzyka, o których mowa w akapicie pierwszym, ESMA zobowiązuje dostawcę ratingów ESG do rozwiązania tego konfliktu interesów. W razie potrzeby ESMA może zobowiązać dostawcę ratingów ESG do zaprzestania działalności lub zakończenia stosunków, które powodują konflikt interesów, lub zaprzestania sporządzania ratingów ESG.

4. Akcjonariuszowi lub wspólnikowi spółki będącej dostawcą usług ratingowych ESG wywierającemu znaczący wpływ w rozumieniu art. 2 pkt 13 zdanie drugie dyrektywy 2013/34/UE na dostawcę ratingu ESG lub przedsiębiorstwo, które jest uprawnione do sprawowania kontroli nad tym dostawcą ratingów ESG lub wywierania na niego dominującego wpływu, zabrania się podejmować którekolwiek z poniższych działań:
- a) wywieranie znaczącego wpływu na innego dostawcę ratingów ESG;
 - b) posiadanie uprawnienia do powoływania lub odwoływania członków zarządu lub rady nadzorczej innego dostawcy ratingów ESG;
 - c) pełnienie funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej innego dostawcy ratingów ESG.

Akapit pierwszy niniejszego ustępu nie ma zastosowania do inwestycji w innych dostawców ratingów ESG należących do tej samej grupy dostawców ratingów ESG ani do inwestycji w dostawców ratingów ESG, którzy są mikroprzedsiębiorstwami lub małymi przedsiębiorstwami zgodnie z kryteriami określonymi odpowiednio w art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2013/34/UE.

5. Dostawcy ratingów ESG ujawniają ESMA wszystkie istniejące lub potencjalne konflikty interesów, w tym konflikty interesów wynikające z własności lub kontrolowania dostawców ratingów ESG.

6. Dostawcy ratingów ESG ustanawiają i stosują strategie, procedury i skuteczne rozwiązania organizacyjne dotyczące identyfikowania konfliktów interesów, ich ujawniania, zapobiegania im, zarządzania nimi i ich łagodzenia. Dostawcy ratingów ESG regularnie przeprowadzają przegląd i aktualizację tych strategii, procedur i rozwiązań. Te strategie, procedury i rozwiązania w szczególności mają na celu zapobieganie konfliktom interesów wynikającym z własności lub kontroli dostawcy ratingów ESG lub z innych interesów w grupie dostawcy ratingów ESG lub konfliktom interesów spowodowanym przez inne osoby, które wywierają wpływ na dostawcę ratingów ESG lub sprawują nad nim kontrolę w odniesieniu do ustalania ratingu ESG, a także zarządzanie tymi konfliktami i ich łagodzenie.
7. Co najmniej raz w roku dostawcy ratingów ESG przeprowadzają przegląd swojej działalności, aby zidentyfikować potencjalne konflikty interesów.

Artykuł 26

Zarządzanie potencjalnymi konfliktami interesów dotyczącymi pracowników

1. Dostawcy ratingów ESG zapewniają, aby ich pracownicy oraz wszelkie inne osoby fizyczne, z których usług korzystają lub których usługi kontrolują, i które bezpośrednio biorą udział w sporządzaniu ratingów ESG:
 - a) posiadali umiejętności niezbędne do wykonywania swoich zadań i obowiązków oraz podlegali skutecznemu zarządzaniu i nadzorowi;
 - b) nie podlegali nieuprawnionemu wpływowi ani konfliktom interesów;

- c) aby sposób wynagradzania i oceny wyników tych osób nie powodował konfliktu interesów ani w żaden inny sposób nie naruszał rzetelności procesu ustalania ratingu ESG;
- d) nie mieli żadnych interesów ani powiązań biznesowych, które mogłyby narazić na szwank działalność dostawcy ratingów ESG;
- e) nie mogli uczestniczyć w ustalaniu ratingów ESG poprzez udział w przetargach, ofertach i transakcjach w imieniu własnym lub uczestników rynku, z wyjątkiem przypadków, gdy taki sposób zbierania danych jest wyraźnie wymagany przez metodykę ustalania ratingów ESG i podlega szczególnym zasadom w niej określonym; oraz
- f) podlegali skutecznym procedurom kontroli wymiany informacji z innymi pracownikami uczestniczącymi w działaniach, które mogłyby stwarzać ryzyko powstania konfliktów interesów, oraz stronami trzecimi, w przypadku gdy wymieniane informacje mogłyby mieć wpływ na rating ESG.

2. Dostawcy ratingów ESG ustanawiają szczególne procedury kontroli wewnętrznej, aby zapewnić rzetelność i wiarygodność pracownika lub osoby ustalającej rating ESG, w tym co najmniej wewnętrzną procedurę zatwierdzania przez kierownictwo przed rozpowszechnieniem ratingu ESG.

Artykuł 27

Sprawiedliwe, rozsądne, przejrzyste i niedyskryminacyjne traktowanie użytkowników ratingów ESG

1. Dostawcy ratingów ESG podejmują odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby opłaty pobierane od klientów były sprawiedliwe, rozsądne, przejrzyste i niedyskryminacyjne.
2. Na potrzeby ust. 1 niniejszego artykułu ESMA może wymagać od dostawców ratingów ESG przedstawienia mu udokumentowanych dowodów dotyczących ich polityki cenowej, w tym struktury opłat i kryteriów ustalania cen. ESMA może wprowadzić środki nadzorcze zgodnie z art. 35 oraz może podjąć decyzję o nałożeniu kar pieniężnych zgodnie z art. 36, jeżeli stwierdzi, że opłaty pobierane przez dostawców ratingów ESG nie są sprawiedliwe, rozsądne, przejrzyste i niedyskryminacyjne.

Rozdział 4

Nadzór sprawowany przez ESMA

SEKCJA 1

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 28

Nieingerowanie w zawartość ratingów ESG ani w metodyki ich sporządzania

Podczas wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA, Komisja ani żadne organy publiczne państwa członkowskiego nie ingerują w zawartość ratingów ESG ani w metodyki ich sporządzania.

Artykuł 29

ESMA

1. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 ESMA wydaje i aktualizuje wytyczne dotyczące współpracy między ESMA a właściwymi organami na potrzeby niniejszego rozporządzenia, w tym procedury i szczegółowe warunki dotyczące przekazywania zadań.
2. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 ESMA, we współpracy z EUNB i EIOPA, do dnia [dziewięć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] wydaje i aktualizuje wytyczne dotyczące stosowania systemu zatwierdzania, o którym mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia.

3. ESMA publikuje roczne sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, obejmujące środki nadzorcze wprowadzone przez ESMA oraz kary pieniężne i okresowe kary pieniężne nałożone przez ESMA na mocy niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera w szczególności informacje na temat rozwoju rynku ratingów ESG w Unii oraz ocenę stosowania systemów państw trzecich, o których mowa w art. 10, 11 i 12.

ESMA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie roczne, o którym mowa w akapicie pierwszym.

4. ESMA corocznie publikuje na swojej stronie internetowej wykaz dostawców ratingów ESG ujętych w rejestrze, o którym mowa w art. 14 ust. 1, podając ich całkowity udział w rynku w Unii. W publikacji tej podsumowuje się strukturę rynku, w tym poziomy koncentracji i różnorodność dostawców ratingów ESG.
5. Na potrzeby ust. 4 całkowity udział w rynku mierzy się przez odniesienie do wysokości rocznych przychodów z działalności w zakresie ratingów ESG na poziomie grupy w Unii.
6. ESMA współpracuje z EUNB i EIOPA przy wykonywaniu swoich zadań oraz konsultuje się z EUNB i EIOPA przed wydaniem i aktualizacją wytycznych oraz przed przedłożeniem projektów regulacyjnych standardów technicznych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 30
Właściwe organy

1. Do dnia ... [15 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ na potrzeby niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwe organy dysponują odpowiednią liczbą pracowników posiadających fachową wiedzę i uprawnienia, umożliwiające wykonywanie ich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 31
Wykonywanie uprawnień, o których mowa w art. 32, 33 i 34

Uprawnienia powierzone na podstawie art. 32, 33 i 34 ESMA lub urzędnikowi ESMA lub innej osobie upoważnionej przez ESMA nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte klauzulą poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem.

Artykuł 32
Wezwania do udzielenia informacji

1. ESMA może, w drodze zwykłego wezwania lub w drodze decyzji, zażądać od dostawców ratingów ESG, osób zaangażowanych w działalność w zakresie ratingów ESG, ocenianych pozycji i emitentów ocenianych pozycji, osób trzecich, którym dostawcy ratingów ESG zlecieli niektóre funkcje lub czynności operacyjne na zasadzie outsourcingu, oraz osób w inny sposób blisko i w sposób znaczący związanych z dostawcami ratingów ESG lub działalnością w zakresie ratingów ESG, udostępnienia wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Wysyłając zwykle wezwanie do udzielenia informacji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ESMA:
- a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku;
 - b) podaje cel wezwania;
 - c) określa zakres wymaganych informacji;
 - d) wskazuje rozsądny termin przekazania informacji i format, w jakim należy przekazać żądane informacje;
 - e) informuje osobę, do której zwraca się o informacje, że nie jest ona zobowiązana do ich przekazania, jednak wszelkie informacje przekazane w odpowiedzi na wezwanie do udzielenia informacji nie mogą być niezgodne z prawdą ani mylące;
 - f) wskazuje kary pieniężne przewidziane w art. 36, w przypadku gdy przedstawione informacje są niezgodne z prawdą lub mylące.
3. Żądając udzielenia informacji zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w drodze decyzji, ESMA:
- a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku;
 - b) podaje cel wezwania;
 - c) określa zakres wymaganych informacji;

- d) wskazuje rozsądny termin przekazania informacji i format, w jakim należy przekazać żądane informacje;
 - e) wskazuje okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 37, w przypadku gdy żądane informacje nie zostaną przedłożone w określonym czasie lub są niekompletne;
 - f) wskazuje kary pieniężne przewidziane w art. 36, w przypadku gdy przedstawione informacje są niezgodne z prawdą lub mylące;
 - g) informuje o prawie do odwołania od decyzji do Komisji Odwoławczej zgodnie z art. 60 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 i prawie do zaskarżenia tej decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
4. Do udzielenia żądanych informacji zobowiązane są osoby, o których mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych lub stowarzyszeń niemających osobowości prawnej – osoby powołane do ich reprezentacji zgodnie z ustawą lub ich statutem. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przedłożyć informacje w imieniu swoich klientów. Klienci ci pozostają w pełni odpowiedzialni, jeżeli informacje przedstawione przez ich prawników są niepełne, niezgodne z prawdą lub mylące.
5. ESMA niezwłocznie wysyła kopię zwykłego wezwania lub swojej decyzji właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym osoby, o których mowa w ust. 1, objęte żądaniem udzielenia informacji, mają swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 33
Dochodzenia ogólne

1. W celu wypełniania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać niezbędne dochodzenia względem osób, o których mowa w art. 32 ust. 1. W tym celu urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA mają prawo do:
 - a) wglądu we wszelkie dokumenty, dane, procedury i inne materiały mające znaczenie z punktu widzenia realizacji ich zadań, niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane;
 - b) wykonania lub uzyskania uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich dokumentów, danych, procedur i innych materiałów;
 - c) wzywania dowolnych osób, o których mowa w art. 32 ust. 1, lub ich przedstawicieli lub członków ich personelu w celu złożenia przez nich ustnych lub pisemnych wyjaśnień na temat sytuacji faktycznej lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem dochodzenia oraz do zaprotokołowania odpowiedzi;
 - d) prowadzenia rozmów z wszelkimi innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, które wyrażą na to zgodę, w celu pozyskania informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia;
 - e) żądania rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych.

2. Urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA do prowadzenia dochodzeń, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel tego dochodzenia. W upoważnieniu tym wskazuje się również okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 37 ust. 1, nakładane w przypadku, gdy wymagane dokumenty, dane, procedury lub inne materiały bądź informacje, które mają być przedstawione przez osoby, o których mowa w art. 32 ust. 1, nie zostaną przekazane lub są niepełne, a także kary pieniężne przewidziane w art. 36, w przypadku gdy informacje przedstawione przez osoby, o których mowa w art. 32 ust. 1, są niezgodne z prawdą lub mylące.
3. Osoby, o których mowa w art. 32 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, mają obowiązek poddać się dochodzeniom wszczętym na podstawie decyzji ESMA. W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 37 niniejszego rozporządzenia i środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz informuje się o prawie do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
4. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem dochodzenia ESMA informuje właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium ma być prowadzone dochodzenie, o samym dochodzeniu i o tożsamości osób upoważnionych przez ESMA na potrzeby dochodzenia. Na żądanie ESMA urzędnicy danego właściwego organu udzielają tym upoważnionym osobom pomocy w wykonywaniu ich zadań. Na żądanie urzędnicy danego właściwego organu mogą być obecni podczas dochodzeń.

5. Jeżeli żądanie przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych, o którym mowa w ust. 1 lit. e), wymaga uzyskania zgody organu sądowego zgodnie z przepisami krajowymi, występuje się o taką zgodę. O wydanie takiej zgody można również wystąpić zapobiegawczo.
6. W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o zgodę, o której mowa ust. 5, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot dochodzenia. Sprawdzając, czy środki przymusu są proporcjonalne, krajowy organ sądowy może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności w odniesieniu do przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że miało miejsce naruszenie niniejszego rozporządzenia, powagi zarzucanego naruszenia oraz sposobu, w jaki osoba, wobec której stosowane są środki przymusu, uczestniczyła w danym naruszeniu. Krajowy organ sądowy nie może jednak dokonywać oceny konieczności przeprowadzania dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 34
Kontrole na miejscu

1. W celu wypełniania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole na miejscu w dowolnych obiektach, na dowolnym terenie lub składnikach majątku osób prawnych, o których mowa w art. 32 ust. 1. W przypadku gdy jest to wymagane do właściwego i skutecznego przeprowadzenia kontroli, ESMA może przeprowadzić kontrolę na miejscu bez uprzedzenia.
2. Urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli na miejscu mogą wejść do dowolnych lokali i na dowolny teren, które stanowią miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób prawnych, których dotyczy decyzja o dochodzeniu przyjęta przez ESMA, i posiadają uprawnienia określone w art. 33 ust. 1. Mają oni również prawo do pieczętowania wszelkich lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej oraz wszelkich składników majątku i ksiąg lub dokumentów na czas kontroli i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.
3. Urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli na miejscu wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel kontroli. To upoważnienie wskazuje również okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 37, stosowane w przypadku, gdy zainteresowane osoby nie poddają się kontroli. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą ESMA powiadamia o niej właściwy organ państwa członkowskiego, w którym kontrola ta ma zostać przeprowadzona.

4. Osoby, o których mowa w art. 32 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, poddają się kontrolom na miejscu zarządzonym na podstawie decyzji ESMA. W decyzji tej określa się przedmiot i cel kontroli, datę jej rozpoczęcia oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 37 niniejszego rozporządzenia, środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. ESMA podejmuje takie decyzje po skonsultowaniu się z właściwym organem państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola.
5. Na wniosek ESMA urzędnicy właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola, oraz inne osoby upoważnione bądź wyznaczone przez ten organ aktywnie pomagają urzędnikom ESMA i innym osobom upoważnionym przez ESMA. W tym celu przysługują im uprawnienia określone w ust. 2. Podczas kontroli na miejscu mogą być również obecni, na ich żądanie, urzędnicy właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego.
6. ESMA może również zażądać od właściwych organów przeprowadzenia w jego imieniu konkretnych czynności dochodzeniowych i kontroli na miejscu przewidzianych w niniejszym artykule i w art. 33 ust. 1. W tym celu właściwym organom przysługują te same uprawnienia co ESMA, określone w niniejszym artykule i w art. 33 ust. 1.

7. W przypadku gdy urzędnicy ESMA i inne osoby upoważnione przez ESMA stwierdzą, że osoba sprzeciwia się kontroli zarządzanej na podstawie niniejszego artykułu, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego udziela im niezbędnej pomocy, zwracając się w razie potrzeby o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić im przeprowadzenie kontroli na miejscu.
8. Jeżeli kontrola na miejscu przewidziana w ust. 1 lub pomoc przewidziana w ust. 7 wymagają zgody organu sądowego zgodnie z prawem krajowym, występuje się o taką zgodę. O wydanie takiej zgody można również wystąpić zapobiegawczo.
9. W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o zgodę, o której mowa w ust. 8, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot dochodzenia. Sprawdzając, czy środki przymusu są proporcjonalne, krajowy organ sądowy może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności w odniesieniu do przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że miało miejsce naruszenie niniejszego rozporządzenia, powagi zarzucanego naruszenia oraz sposobu, w jaki osoba, wobec której stosowane są środki przymusu, uczestniczyła w danym naruszeniu. Krajowy organ sądowy nie może jednak dokonywać oceny konieczności przeprowadzenia kontroli ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

SEKCJA 2

ŚRODKI NADZORCZE I SANKCJE

Artykuł 35

Środki nadzorcze stosowane przez ESMA

1. Jeżeli ESMA stwierdzi, że dostawca ratingów ESG nie wypełnił swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, wprowadza co najmniej jeden z następujących środków nadzorczych:
 - a) zawiesza lub cofa zezwolenie udzielone dostawcy ratingów ESG lub uznanie go;
 - b) tymczasowo zakazuje dostawcy ratingów ESG publikowania lub rozpowszechniania ratingów ESG do czasu zaprzestania naruszenia;
 - c) zobowiązuje dostawcę ratingów ESG do zaprzestania naruszenia;
 - d) nakłada kary pieniężne zgodnie z art. 36;
 - e) wydaje publiczne ogłoszenia.

2. ESMA może również zastosować co najmniej jeden ze środków nadzorczych, o których mowa w ust. 1 lit. b)–e) niniejszego artykułu, wobec dostawcy ratingów ESG prowadzącego działalność w Unii na podstawie art. 2 ust. 1:

- a) który nie spełnia wymogów art. 4 lub jeżeli ESMA zawiesił lub cofnął zezwolenie lub uznanie dostawcy ratingów ESG, o którym mowa w tym artykule,
- b) który nie spełnia warunków korzystania z wyłączenia określonego w art. 2 ust. 2.

3. ESMA może również zastosować środek nadzorczy, o którym mowa w ust. 1 lit. e), w przypadku gdy działalność w zakresie ratingów ESG prowadzona przez dostawcę ratingów ESG działającego w Unii stanowi poważne zagrożenie dla integralności rynku lub ochrony inwestorów w Unii.

Aby sprawdzić, czy dana osoba prowadzi działalność w Unii zgodnie z art. 2 ust. 1, ESMA może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 32–34 wobec danej osoby lub wszelkich osób trzecich, które umożliwiają danej osobie prowadzenie działalności w zakresie ratingów ESG.

4. Środki nadzorcze, o których mowa w ust. 1, muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

5. Stosując którekolwiek ze środków nadzorczych, o których mowa w ust. 1, ESMA bierze pod uwagę charakter i powagę naruszenia, uwzględniając następujące kryteria:
- a) czas trwania i częstotliwość naruszenia;
 - b) kwestię, czy naruszenie doprowadziło do przestępstwa finansowego bądź też ułatwiło przestępstwo finansowe lub w inny sposób jest z nim związane;
 - c) kwestię, czy naruszenie jest wynikiem działania umyślnego lub zaniedbania;
 - d) stopień odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za naruszenie;
 - e) kondycję finansową dostawcy ratingów ESG, na podstawie jego łącznych rocznych przychodów netto ze sprzedaży;
 - f) wpływ naruszenia na interesy inwestorów i na innych użytkowników ratingów ESG;
 - g) skalę zysków osiągniętych i strat unikniętych przez dostawcę ratingów ESG lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile takie zyski i straty można ustalić;
 - h) zakres współpracy dostawcy ratingów ESG z ESMA, bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia wyrównania zysków osiągniętych lub strat unikniętych przez tego dostawcę ratingów ESG w związku z naruszeniem;

- i) poprzednie naruszenia popełnione przez dostawcę ratingów ESG;
- j) środki zastosowane po popełnieniu naruszenia przez dostawcę ratingów ESG w celu zapobieżenia powtórному naruszeniu.

Na potrzeby akapitu pierwszego lit. c) uznaje się, że naruszenie popełniono umyślnie, jeżeli ESMA znajdzie obiektywne dowody na to, że dana osoba działała umyślnie w celu dopuszczenia się naruszenia.

6. ESMA bez zbędnej zwłoki powiadamia osobę odpowiedzialną za naruszenie o wszelkich decyzjach dotyczących działań nadzorczych podjętych zgodnie z ust. 1. ESMA publikuje informacje o wszelkich takich decyzjach na swojej stronie internetowej w terminie 10 dni roboczych od daty ich podjęcia.

Publikacja, o której mowa w akapicie pierwszym, obejmuje wszystkie następujące elementy:

- a) informację o prawie odwołania się od decyzji przysługującym dostawcy ratingów ESG;
- b) w stosownych przypadkach informację potwierdzającą złożenie odwołania oraz wyjaśnienie, że takie odwołanie nie ma skutku zawieszającego;
- c) informację o możliwości zawieszenia stosowania zaskarżonej decyzji przez ESMA zgodnie z art. 60 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. ESMA może również zobowiązać dostawcę ratingów ESG naruszającego przepisy do poinformowania użytkowników jego ratingów ESG o środku nadzorczym podjętym przez ESMA na podstawie ust. 1.

Artykuł 36
Kary pieniężne

1. Jeżeli ESMA stwierdzi, że dostawca ratingów ESG lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel prawny, umyślnie lub w wyniku zaniedbania naruszył niniejsze rozporządzenie, przyjmuje decyzję o nałożeniu kary pieniężnej. Maksymalna kwota kary pieniężnej wynosi 10 % całkowitych rocznych przychodów netto ze sprzedaży uzyskanych przez dostawcę ratingów ESG, obliczonych na podstawie najnowszego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający dostawcy ratingów ESG.
2. W przypadku gdy dostawca ratingów ESG, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która jest zobowiązana do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, stosowne łączne przychody netto ze sprzedaży oznaczają łączne roczne przychody netto ze sprzedaży lub analogiczny rodzaj przychodów zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa Unii w dziedzinie rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla;
3. Ustalając wysokość kary pieniężnej na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, ESMA bierze pod uwagę kryteria określone w art. 35 ust. 5.
4. Niezależnie od ust. 3, w przypadku gdy dostawca ratingów ESG, o którym mowa w ust. 1, odniósł bezpośrednią lub pośrednią korzyść finansową z naruszenia, kwota kary pieniężnej musi być przynajmniej równa tej korzyści.

5. Jeżeli działanie lub zaniechanie ze strony dostawcy ratingów ESG stanowi więcej niż jedno naruszenie niniejszego rozporządzenia, nakładana jest tylko wyższa kara pieniężna dotycząca jednego z tych naruszeń, która jest wyliczana zgodnie z ust. 2.

Artykuł 37

Okresowe kary pieniężne

1. ESMA w drodze decyzji nakłada okresowe kary pieniężne w celu zmuszenia:
- a) dostawcy ratingów ESG do zaprzestania naruszenia zgodnie z decyzją podjętą na podstawie art. 35 ust. 1 lit c);
 - b) osoby, o której mowa w art. 32 ust. 1:
 - (i) do dostarczenia kompletnych informacji, których zażądano w drodze decyzji podjętej na podstawie art. 32 ust. 3;
 - (ii) do poddania się dochodzeniu, a w szczególności do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur lub wszelkich innych żądanych materiałów, a także do uzupełnienia i skorygowania innych informacji udostępnionych w dochodzeniu wszczętym w drodze decyzji podjętej na podstawie art. 33 ust. 3;
 - (iii) do poddania się kontroli na miejscu zarządzanej decyzją podjętą na podstawie art. 34 ust. 4.

2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. ESMA nakłada okresową karę pieniężną za każdy dzień do momentu, gdy dany dostawca ratingów ESG lub dana osoba zastosują się do odpowiedniej decyzji, o której mowa w ust. 1.
3. Niezależnie od ust. 2 kwota okresowych kar pieniężnych wynosi 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym lub, w przypadku osób fizycznych, 2 % średniego dziennego przychodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Okresową karę pieniężną nalicza się od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.
4. Okresową karę pieniężną nakłada się na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od powiadomienia o decyzji ESMA, o której mowa w ust. 1. Po upływie okresu, w odniesieniu do którego nałożono okresową karę pieniężną, ESMA dokonuje przeglądu tego środka.

Artykuł 38

Powiadamianie o karach pieniężnych i okresowych karach pieniężnych oraz ich charakter, egzekucja i przypisywanie

1. ESMA podaje do wiadomości publicznej każdą karę pieniężną i każdą okresową karę pieniężną, które nałożył zgodnie z art. 36 i 37 niniejszego rozporządzenia, chyba że takie ujawnienie zagrażałoby poważnie rynkom finansowym Unii lub wyrządzało nieproporcjonalną szkodę zainteresowanym stronom. Ujawniane informacje nie mogą zawierać danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2018/1725.

2. Kary pieniężne i okresowe kary pieniężne nałożone na podstawie art. 36 i 37 mają charakter administracyjny.
3. Kary pieniężne i okresowe kary pieniężne nałożone na podstawie art. 36 i 37 podlegają egzekucji.

Egzekucję kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych regulują przepisy proceduralne obowiązujące w państwie członkowskim lub państwie trzecim, na którego terytorium prowadzona jest egzekucja kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych.

4. Kwoty kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych przypisuje się do budżetu ogólnego Unii.

SEKCJA 3

PROCEDURY I PRZEGLĄD

Artykuł 39

Przepisy proceduralne regulujące stosowanie środków nadzorczych i nakładanie kar pieniężnych

1. Jeżeli ESMA stwierdzi, że istnieją poważne przesłanki świadczące o możliwości naruszenia niniejszego rozporządzenia, wyznacza w swoich strukturach niezależnego urzędnika dochodzeniowego, który wyjaśnia daną sprawę. Wyznaczony urzędnik dochodzeniowy nie może – ani nie mógł w przeszłości – być bezpośrednio lub pośrednio zaangażowany w nadzór nad ratingami ESG, których dotyczy naruszenie, i wykonuje swoje funkcje niezależnie od Rady Organów Nadzoru ESMA.

2. Urzędnik dochodzeniowy, o którym mowa w ust. 1, bada domniemane naruszenia, uwzględnia wszelkie uwagi przedstawione przez osoby, które są objęte dochodzeniem, i przedkłada Radzie Organów Nadzoru ESMA pełne akta sprawy zawierające dokonane przez niego ustalenia.
3. Urzędnikowi dochodzeniowemu przysługuje prawo do żądania informacji zgodnie z art. 32 i do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu zgodnie z art. 33 i 34.
4. W trakcie wykonywania swoich zadań urzędnik dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zebranych przez ESMA w ramach działań nadzorczych.
5. W toku dochodzeń prowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego osobom, które są objęte dochodzeniem.
6. Urzędnik dochodzeniowy, z chwilą przedłożenia Radzie Organów Nadzoru ESMA akt sprawy zawierających dokonane przez niego ustalenia, powiadamia o tym fakcie osoby, które są objęte dochodzeniem.
7. Na podstawie akt sprawy zawierających ustalenia urzędnika dochodzeniowego oraz – na wniosek zainteresowanych osób po zapoznaniu się ze stanowiskiem tych osób zgodnie z art. 40 – Rada Organów Nadzoru ESMA ocenia, czy co najmniej jedna osoba objęta dochodzeniem popełniła dane naruszenia i w przypadku stwierdzenia, że takie naruszenia popełniono, stosuje środek nadzorczy, o którym mowa w art. 35, i nakłada karę pieniężną zgodnie z art. 36.

8. Urzędnik dochodzeniowy nie bierze udziału w obradach Rady Organów Nadzoru ESMA ani nie uczestniczy w żaden inny sposób w procesie podejmowania decyzji przez Radę Organów Nadzoru ESMA.
9. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 47 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie dalszych przepisów proceduralnych dotyczących wykonywania przez ESMA prawa do nakładania kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony, przepisy tymczasowe i przepisy dotyczące poboru kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych, oraz poprzez przyjęcie szczegółowych przepisów dotyczących okresów przedawnienia odnoszących się do nakładania i egzekwowania kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych.
10. ESMA przekazuje sprawy w celu wszczęcia postępowania karnego zainteresowanym organom krajowym, jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki wskazujące na możliwość zaistnienia okoliczności stanowiących przestępstwo. ESMA odstępuje od nałożenia kar pieniężnych lub okresowych kar pieniężnych w przypadku, gdy – wskutek postępowania karnego prowadzonego na mocy prawa krajowego – wyrok uniewinniający lub skazujący wynikający z identycznych faktów lub z faktów, które są zasadniczo takie same, uprawomocnił się.

Artykuł 40

Zapoznanie się ze stanowiskiem osób, które są objęte dochodzeniem

1. Przed podjęciem decyzji nakładającej środek nadzorczy, karę pieniężną lub okresową karę pieniężną na podstawie art. 35, 36 lub 37 ESMA zapewnia osobom objętym dochodzeniem możliwość przedstawienia stanowiska co do ustaleń ESMA. Podstawę decyzji ESMA stanowią wyłącznie ustalenia, co do których osoby objęte dochodzeniem mogły przedstawić swoje stanowisko.

Przepisy akapitu pierwszego nie mają zastosowania, jeżeli konieczne jest podjęcie pilnych działań zgodnie z art. 35 w celu zapobieżenia istotnym i bezpośrednio grożącym szkodom dla systemu finansowego. W takim przypadku ESMA może przyjąć decyzję tymczasową i zapewnia osobom objętym postępowaniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska jak najszybciej po podjęciu decyzji.

2. W toku dochodzeń w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego osobom objętym dochodzeniem. Osobom tym przysługuje prawo dostępu do gromadzonych przez ESMA akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje dostępu do informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów przygotowawczych ESMA.

Artykuł 41

Kontrola ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania w sprawie decyzji ESMA nakładających karę pieniężną lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić karę pieniężną lub okresową karę pieniężną lub obniżyć lub podwyższyć kwotę nałożonej kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej.

SEKCJA 4

OPLATY I PRZEKAZANIE ZADAŃ

Artykuł 42

Opłaty nadzorcze

1. ESMA pobiera proporcjonalne opłaty od dostawców ratingów ESG zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 2. Opłaty te w pełni pokrywają niezbędne wydatki ESMA związane z nadzorem nad dostawcami ratingów ESG oraz pozwalają odzyskać w pełni koszty, jakie mogą ponieść właściwe organy, wykonując zadania na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności w wyniku przekazania zadań zgodnie z art. 43.

2. Wysokość indywidualnej opłaty jest proporcjonalna do rocznych przychodów netto ze sprzedaży uzyskanych przez danego dostawcę ratingów ESG.

Do dnia ... [12 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 47 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie rodzaju opłat i odpowiedniego uzasadnienia, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat, sposobu ich uiszczania oraz, w stosownych przypadkach, sposobu, w jaki ESMA ma zwracać właściwym organom wszelkie koszty, które mogą one ponieść w związku z wykonywaniem zadań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności w wyniku przekazania zadań, o którym mowa w art. 43. W tych aktach delegowanych ustanawia się opłaty, które są proporcjonalne i odpowiednie do wielkości dostawców ratingów ESG i do zakresu nadzoru nad nimi, w szczególności gdy są oni sklasyfikowani jako mały dostawca ratingów ESG.

Rozdział 5

Współpraca między ESMA a właściwymi organami

Artykuł 43

Przekazywanie zadań przez ESMA właściwym organom

1. Jeżeli jest to niezbędne do odpowiedniego wykonania zadania nadzorczego, ESMA może przekazać następujące zadania nadzorcze właściwemu organowi państwa członkowskiego zgodnie z wytycznymi wydanymi przez ESMA na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 :
 - a) uprawnienie do wezwania do udzielenia informacji zgodnie z art. 32 niniejszego rozporządzenia;
 - b) uprawnienie do prowadzenia ogólnych dochodzeń i kontroli zgodnie z art. 33 i 34 niniejszego rozporządzenia;
2. Przed przekazaniem danego zadania zgodnie z ust. 1 ESMA konsultuje się z odpowiednim właściwym organem w sprawie:
 - a) zakresu zadania, które ma zostać przekazane;
 - b) harmonogramu wykonania tego zadania; oraz
 - c) przekazania niezbędnych informacji ESMA i przez ESMA.

3. ESMA zwraca odpowiedniemu właściwemu organowi koszty poniesione w wyniku wykonywania przekazanych mu zadań zgodnie z aktem delegowanym przyjętym na podstawie art. 45. Przypadające do zwrotu koszty obejmują wszystkie stałe i zmienne koszty związane z wykonywaniem przekazanych zadań lub świadczeniem pomocy przez właściwy organ na rzecz ESMA.
4. ESMA w odpowiednich odstępach czasu dokonuje przeglądu przekazania zadań dokonanego zgodnie z ust. 1. ESMA może w dowolnym momencie odwołać przekazanie zadań.
5. Przekazanie zadań nie wpływa na odpowiedzialność ESMA ani nie ogranicza możliwości prowadzenia i nadzorowania przez ESMA przekazanych czynności. ESMA nie może delegować obowiązków nadzorczych, w tym decyzji o udzieleniu zezwolenia, ocen końcowych i późniejszych decyzji dotyczących naruszeń.

Artykuł 44

Wymiana informacji

ESMA i właściwe organy udostępniają sobie nawzajem, bez zbędnej zwłoki, informacje wymagane na potrzeby wykonywania swoich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia lub ich odpowiednich obowiązków i kompetencji nadzorczych.

Artykuł 45

Powiadomienia oraz wnioski o zawieszenie kierowane przez właściwe organy

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, który stwierdzi, że działania naruszające niniejsze rozporządzenie są lub były prowadzone przez dostawcę ratingów ESG na jego terytorium lub na terytorium innego państwa członkowskiego, informuje o tym ESMA. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że jest to właściwe na potrzeby dochodzenia, może on zasugerować ESMA, aby ocenił konieczność skorzystania z uprawnień przewidzianych w art. 32 w odniesieniu do dostawcy ratingów ESG biorącego udział w tych działaniach.
2. ESMA podejmuje odpowiednie działania. ESMA informuje właściwy organ powiadamiający o wynikach tych działań oraz, w miarę możliwości, o wszelkich istotnych zmianach sytuacji na poszczególnych etapach.
3. Właściwy organ powiadamiający państwa członkowskiego, uważający, że dostawca ratingów ESG, wymieniony w rejestrze, o którym mowa w art. 14, którego ratingi są wykorzystywane na terytorium tego państwa członkowskiego, naruszył niniejsze rozporządzenie w taki sposób, że wywiera to znaczący wpływ na ochronę inwestorów lub stabilność systemu finansowego w tym państwie członkowskim, może zwrócić się do ESMA o zawieszenie sporządzania ratingów ESG przez danego dostawcę ratingów ESG. Właściwy organ powiadamiający przedstawia ESMA wyczerpujące uzasadnienie swojego wniosku.

4. Jeżeli ESMA uzna, że wniosek, o którym mowa w ust. 3, nie jest uzasadniony, informuje o tym na piśmie właściwy organ powiadamiający, podając powody swojej opinii. W przypadkach gdy ESMA uznaje wniosek za uzasadniony, stosuje odpowiednie środki w celu rozwiązania danego problemu i informuje o tym na piśmie właściwy organ powiadamiający.

Artykuł 46

Tajemnica zawodowa

1. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej ma zastosowanie do ESMA, właściwych organów oraz do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla ESMA, dla właściwych organów lub dla dowolnej innej osoby, której ESMA przekazał zadania, włącznie z audytorami i ekspertami wykonującymi prace na zlecenie ESMA. Informacje objęte tajemnicą zawodową lub służbową nie zostają ujawnione żadnej innej osobie ani organowi, z wyjątkiem przypadków określonych w prawie Unii lub prawie krajowym.
2. Wszystkie informacje wymieniane na podstawie niniejszego rozporządzenia między ESMA, właściwymi organami, EUNB, EIOPA i Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010⁴¹, które dotyczą warunków biznesowych lub operacyjnych lub innych spraw gospodarczych lub osobistych, uznaje się za poufne, chyba że:
 - a) w momencie ich przekazania ESMA lub właściwy organ lub inny zainteresowany organ bądź podmiot oświadczy, iż informacje te mogą być ujawnione;

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1).

- b) ujawnienie takich informacji jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego;
- c) ujawnione informacje wykorzystuje się w formie streszczenia lub w postaci zagregowanej, co uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych uczestników rynku finansowego.

TYTUŁ IV

AKTY DELEGOWANE I AKTY WYKONAWCZE

Artykuł 47

Wykonanie przekazanych uprawnień i ich odwołanie oraz sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 10 ust. 3, art. 39 ust. 9 i art. 42 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 10 ust. 3, art. 39 ust. 9 oraz art. 42 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 10 ust. 3, art. 39 ust. 9 i art. 42 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

7. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 6, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem w nim określonym. Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję o zamiarze niewyrażania sprzeciwu.
8. Jeżeli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie, o którym mowa w ust. 1, nie wchodzi on w życie. Zgodnie z art. 296 TFUE instytucja wyrażająca sprzeciw wobec aktu delegowanego określa powody sprzeciwu.

Artykuł 48

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE⁴². Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁴³.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

⁴² Decyzja Komisji 2001/528/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. ustanawiająca Europejski Komitet Papierów Wartościowych (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45).

⁴³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 49
Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/2088

W art. 13 rozporządzenia (UE) 2019/2088 dodaje się ustęp w brzmieniu:

- „3. W przypadku gdy uczestnik rynku finansowego lub doradca finansowy wydaje i ujawnia osobom trzecim rating ESG w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../...⁺ w swoich materiałach marketingowych, zamieszcza na swojej stronie internetowej te same informacje, które są wymagane na podstawie pkt 1 załącznika III do tego rozporządzenia, oraz ujawnia w tych materiałach marketingowych link do tych ujawnionych informacji na stronie internetowej.

Europejskie urzędy nadzoru opracowują za pośrednictwem wspólnego komitetu projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania informacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, z uwzględnieniem informacji już ujawnionych zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia.

Europejskie urzędy nadzoru przekazują Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w niniejszym dokumencie PE-CONS 43/24 (2023/0177(COD)) oraz wstawić numer, datę, odniesienie do publikacji w Dz.U. i odniesienie ELI tego rozporządzenia w przypisie.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... z dnia ... w sprawie przejrzystości i rzetelności działalności ratingowej z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG) oraz zmiany rozporządzeń (UE) 2019/2088 i (UE) 2023/2859 (Dz.U. L, ..., ELI: ...).”.

Artykuł 50

Zmiana rozporządzenia (UE) 2023/2859

W części A załącznika do rozporządzenia (UE) 2023/2859 dodaje się następujący wpis:

„20. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... z dnia ... w sprawie przejrzystości i rzetelności działalności ratingowej z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego (ESG) oraz zmiany rozporządzeń (UE) 2019/2088 i (UE) 2023/2859 (Dz.U. L, 2024/ ..., ELI: ...).+”.

+ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer, datę i odniesienie do rozporządzenia zawartego w niniejszym dokumencie PE-CONS 43/24 (2023/0177(COD)).

TYTUŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 51

Przepisy przejściowe

1. Dostawcy ratingów ESG, którzy prowadzili działalność w Unii w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, powiadamiają ESMA do dnia ... [19 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], jeżeli chcą kontynuować działalność w Unii i ubiegać się o zezwolenie lub uznanie zgodnie z tytułem II. W takim przypadku w ciągu czterech miesięcy od dnia ... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] składają wniosek o zezwolenie lub uznanie. Jeżeli nie złożą takiego wniosku do ESMA w tym czteromiesięcznym terminie, zaprzestają działalności.
2. Po powiadomieniu ESMA zgodnie z ust. 1 dostawca ratingów ESG zostaje tymczasowo wymieniony w rejestrze, o którym mowa w art. 14, i otrzymuje zezwolenie – do czasu zatwierdzenia lub odrzucenia jego wniosku – na kontynuowanie działalności w Unii oraz może zatwierdzać ratingi ESG sporządzane przez dostawcę ratingów ESG mającego siedzibę poza Unią i należącego do tej samej grupy zgodnie z art. 11.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu dostawcy ratingów ESG zaklasyfikowani jako mali dostawcy ratingów ESG w rozumieniu art. 5 ust. 1, którzy prowadzili działalność w Unii w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, powiadamiają ESMA zgodnie z art. 5 w terminie ... [22 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] jeżeli chcą nadal prowadzić działalność w Unii. W przypadku braku takiego powiadomienia w tym terminie zaprzestają oni działalności.

Artykuł 52

Przegląd

1. Komisja ocenia stosowanie niniejszego rozporządzenia do dnia ... [cztery lata po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].
2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z głównych ustaleń oceny. Przeprowadzając ocenę, Komisja bierze pod uwagę zmiany na rynku i odpowiednie dowody, którymi dysponuje. W sprawozdaniu tym w szczególności ocenia się:
 - a) wpływ niniejszego rozporządzenia na przejście na zrównoważoną gospodarkę, na lukę inwestycyjną w zakresie inwestycji niezbędnych do osiągnięcia unijnych celów klimatycznych określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/1119 oraz na przekierowanie przepływów kapitału prywatnego na zrównoważone inwestycje;

- b) wpływ na strukturę rynku, w tym ewolucję liczby i różnorodności dostawców ratingów ESG;
- c) czy zakres niniejszego rozporządzenia jest odpowiedni do osiągnięcia jego celów zgodnie z art. 1, w tym czy dostawcy produktów opartych na danych dotyczących czynników z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i praw człowieka oraz ładu korporacyjnego powinni zostać objęci zakresem niniejszego rozporządzenia;
- d) adekwatność wymogów dotyczących prowadzenia działalności w Unii względem dostawców ratingów ESG mających siedzibę poza Unią;
- e) funkcjonowanie rynku dostawców ratingów ESG w Unii, w tym potencjalne konflikty interesów, oraz nadzór nad nim sprawowany przez ESMA;
- f) czy niniejsze rozporządzenie, w tym zasada nieingerowania, o której mowa w art. 28, przyczyniło się do poprawy jakości i wiarygodności ratingów ESG oraz ograniczyło stosowanie wprowadzających w błąd ratingów ESG.

3. Jeżeli Komisja uzna to za stosowne, do sprawozdania dołącza wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 53

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozporządzenie stosuje się od dnia ... [18 miesięcy po dacie wejścia niniejszego rozporządzenia w życie] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY PODAĆ WE WNIOSKU O UDZIELENIE ZEZWOLENIA

Wniosek o udzielenie zezwolenia zawiera wszystkie następujące informacje:

- a) pełną nazwę wnioskodawcy, adres jego siedziby statutowej w Unii, adres strony internetowej wnioskodawcy oraz, jeżeli jest dostępny, identyfikator podmiotu prawnego wnioskodawcy (LEI);
- b) imię i nazwisko oraz dane kontaktowe osoby odpowiedzialnej za kontakty u wnioskodawcy;
- c) status prawny wnioskodawcy;
- d) strukturę własnościową wnioskodawcy;
- e) tożsamość podmiotów w ramach struktury własnościowej wnioskodawcy, które będą sporządzać ratingi ESG lub prowadzić którykolwiek z rodzajów działalności wymienionych w art. 16 ust. 1;
- f) tożsamość członków kadry kierowniczej najwyższego szczebla wnioskodawcy oraz poziom ich kwalifikacji, doświadczenia i wykształcenia;
- g) liczbę analityków ratingowych, pracowników i innych osób pracujących na rzecz wnioskodawcy bezpośrednio zaangażowanych w działalność w zakresie ratingów ESG oraz ich poziom doświadczenia i wykształcenia;
- h) oczekiwany zasięg rynkowy ratingów ESG;

- i) opis stosowanych przez wnioskodawcę procedur i metodyk, na podstawie których wydaje się ratingi ESG i przeprowadza ich przegląd oraz informację, czy wnioskodawca zamierza wykorzystywać informacje ujawnione na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/2088 i dyrektywy 2013/34/UE oraz czy wnioskodawca zamierza stosować metodyki oparte na dowodach naukowych i uwzględniające cele porozumienia paryskiego lub innych odpowiednich umów międzynarodowych;
- j) politykę lub procedury wdrożone przez wnioskodawcę w celu wykrywania wszelkich konfliktów interesów, o których mowa w art. 15 niniejszego rozporządzenia, zarządzania nimi i ich ujawniania;
- k) w stosownych przypadkach dokumenty i informacje dotyczące wszelkich obowiązujących lub planowanych ustaleń dotyczących outsourcingu w związku z działalnością objętą niniejszym rozporządzeniem;
- l) w stosownych przypadkach informacje na temat innej działalności prowadzonej przez wnioskodawcę lub takiej, którą wnioskodawca zamierza prowadzić, w tym przewidywane zatwierdzenie;
- m) w stosownych przypadkach informacje o konkretnych środkach wdrożonych przez wnioskodawcę, o których mowa w art. 16 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia;
- n) w stosownych przypadkach informacje o wcześniejszej działalności w zakresie ratingów ESG.

ZAŁĄCZNIK II

WYMOGI ORGANIZACYJNE

1. Informacje na temat prowadzenia rejestrów

Dostawcy ratingów ESG prowadzą rejestry obejmujące wszystkie poniższe elementy:

- a) w odniesieniu do każdego ratingu ESG, w stosownych przypadkach:
 - (i) tożsamość analityków ratingowych uczestniczących w tworzeniu ratingu ESG, tożsamość osób, które zatwierdziły rating ESG, informacje o tym, czy rating ESG sporządzono na zamówienie czy nie, a także datę podjęcia czynności związanych ze sporządzeniem ratingu ESG;
 - (ii) tożsamość osób odpowiedzialnych za opracowanie metodyki opartej na zasadach oraz tożsamość osób, które zatwierdziły metodykę ratingową;
- b) dokumenty księgowe dotyczące opłat wniesionych przez dowolną ocenianą pozycję lub emitenta ocenianej pozycji lub powiązaną z nimi stroną trzecią lub dowolnego użytkownika ratingów ESG;
- c) dokumenty księgowe dla każdego użytkownika ratingów ESG;

- d) rejestry dokumentujące ustalone procedury i metodyki ratingowe stosowane przez dostawcę ratingów ESG w celu sporządzenia ratingów ESG;
- e) wewnętrzne rejestry, komunikaty zewnętrzne i dokumenty, łącznie z informacjami niepublicznymi i dokumentami roboczymi stanowiącymi podstawy dla decyzji podejmowanych w sprawie ratingów ESG;
- f) rejestry procedur i środków wdrażanych przez dostawców ratingów ESG w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem;
- g) metodykę stosowaną do ustalenia ratingu ESG;
- h) zmiany w standardowych procedurach i metodykach lub odstępstwa od nich;
- i) wszelkie dokumenty dotyczące skarg, w tym dokumenty przedłożone przez skarżącego.

2. Outsourcing

W przypadku gdy dostawcy ratingów ESG zlecają usługodawcy na zasadzie outsourcingu funkcje lub istotne usługi lub czynności związane ze sporządzaniem ratingów ESG, dostawca ratingów ESG zapewnia spełnienie następujących warunków:

- a) usługodawca posiada możliwości, zdolności i wszelkie wymagane prawem zezwolenia do wykonania zleconych funkcji, usług lub czynności w sposób niezawodny i profesjonalny;
- b) dostawca ratingów ESG podejmuje odpowiednie działania, jeżeli zachodzą wątpliwości co do tego, czy usługodawca wykonuje zadania zlecone na zasadzie outsourcingu w sposób skuteczny i zgodnie z obowiązującymi przepisami i wymogami regulacyjnymi;

- c) dostawca ratingów ESG posiada niezbędną wiedzę fachową, aby skutecznie nadzorować wykonywanie zadań zleconych na zasadzie outsourcingu oraz zarządzać ryzykiem związanym z outsourcingiem;
 - d) dostawca ratingów ESG jest informowany przez usługodawcę o wszelkich zmianach, które mogą mieć istotny wpływ na możliwość wykonywania przez usługodawcę zadań zleconych na zasadzie outsourcingu w sposób skuteczny i zgodnie z obowiązującymi przepisami i wymogami regulacyjnymi;
 - e) dostawca ratingów ESG jest w stanie w razie potrzeby wypowiedzieć ustalenia dotyczące outsourcingu;
 - f) dostawca ratingów ESG podejmuje uzasadnione działania, w tym przyjmuje plany awaryjne, w celu uniknięcia nadmiernego ryzyka operacyjnego związanego z udziałem usługodawcy w procesie ustalania ratingu ESG.
-

ZAŁĄCZNIK III

WYMOGI DOTYCZĄCE UJAWNIANIA INFORMACJI

1. Minimalne wymogi dotyczące publicznego ujawniania informacji

Zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia dostawcy ratingów ESG ujawniają publicznie na swojej stronie internetowej i za pośrednictwem europejskiego pojedynczego punktu dostępu co najmniej następujące informacje:

- a) ogólny przegląd stosowanych metodyk ratingowych oraz ich zmian, w tym, czy analiza ma charakter retrospektywny czy perspektywiczny oraz jaki horyzont czasowy obejmuje;
- b) zastosowaną klasyfikację branżową;
- c) ogólny przegląd źródeł danych, w tym czy dane pochodzą z oświadczeń dotyczących zrównoważonego rozwoju wymaganych na mocy dyrektywy 2013/34/UE czy z informacji ujawnionych na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/2088 oraz czy źródła są publiczne czy niepubliczne, a także ogólny przegląd procesów przetwarzania danych wraz ze źródłami danych, oszacowanie danych wejściowych w przypadku niedostępności danych oraz częstotliwość aktualizacji danych ;
- d) strukturę własności dostawcy ratingów ESG;
- e) informacje na temat tego, czy i w jaki sposób metodyki ratingowe opierają się na podstawach naukowych;

- f) informacje na temat jasno określonego celu ratingów ESG, wskazujące, czy rating ocenia ryzyko, skutki, czy oba te elementy, zgodnie z zasadą podwójnej istotności, lub wszelkie inne aspekty oraz, w przypadku podwójnej istotności – udział ryzyka i istotność skutków;
- g) zakres ratingu ESG, a mianowicie czy obejmuje on pojedynczy czynnik E, S albo G, czy jest to zagregowany rating agregujący czynniki E, S i G, czy też obejmuje on konkretne kwestie, takie jak ryzyko związane z transformacją;
- h) w przypadku zagregowanego ratingu ESG – wagi trzech nadrzędnych kategorii czynników E, S i G, np. 33 % dla czynnika E, 33 % dla czynnika S, 33 % dla czynnika G, oraz wyjaśnienie metody ustalania wag, w tym wag poszczególnych kategorii;
- i) w ramach czynników E, S lub G – określenie tematów objętych ratingiem ESG oraz wskazanie, czy odpowiadają one tematom ze standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju opracowanych zgodnie z art. 29b dyrektywy 2013/34/UE;
- j) informacje o tym, czy rating jest wyrażony w wartościach bezwzględnych czy względnych;
- k) w stosownych przypadkach – odniesienie do wykorzystania sztucznej inteligencji w procesie gromadzenia danych lub w procesie ratingowym, w tym informacje o aktualnych ograniczeniach i zagrożeniach związanych z wykorzystaniem sztucznej inteligencji;

- l) ogólne informacje na temat kryteriów stosowanych przy ustalaniu opłat pobieranych od klientów, określające różne brane pod uwagę elementy oraz ogólne informacje na temat modelu biznesowego / modelu płatności;
- m) ograniczenia dotyczące źródeł danych i metodyk wykorzystywanych do tworzenia ratingów ESG;
- n) główne ryzyka wystąpienia konfliktu interesów i kroki podjęte w celu ograniczenia tych ryzyk;
- o) jeżeli rating ESG ocenianej pozycji obejmuje czynnik E – informacje o tym, czy rating ten uwzględnia cele porozumienia paryskiego lub innych stosownych umów międzynarodowych;
- p) jeżeli rating ESG ocenianej pozycji obejmuje czynniki S i G – informacje o tym, czy rating ten uwzględnia stosowne umowy międzynarodowe;
- q) ograniczenia dotyczące informacji dostępnych dla dostawców ratingów ESG.

2. Dodatkowe informacje ujawniane użytkownikom ratingów ESG i ocenianym pozycjom objętym zakresem dyrektywy 2013/34/UE

Zgodnie z art. 24 oraz oprócz spełniania minimalnych wymogów dotyczących publicznego ujawniania informacji, o którym mowa w pkt 1 niniejszego załącznika, dostawcy ratingów ESG udostępniają użytkownikom ratingów ESG, ocenianej pozycji i emitentom ocenianej pozycji, w stosownych przypadkach, następujące informacje:

- a) bardziej szczegółowy przegląd stosowanych metodyk ratingowych oraz ich zmian, w tym:
 - (i) w stosownych przypadkach, dowody naukowe i założenia, na których opierają się ratingi;
 - (ii) odpowiednie kluczowe wskaźniki efektywności dla czynnika E, S i G oraz metodę ustalania wag;
 - (iii) w przypadku zagregowanego ratingu ESG – wynik oceny dla każdej kategorii czynników E, S i G, przedstawiony w sposób zapewniający porównywalność kategorii E, S i G,
 - (iv) potencjalne niedociągnięcia w metodykach oraz środki podjęte w celu zaradzenia tym niedociągnięciom;
 - (v) politykę w zakresie przeglądu metodyk;

- (vi) w razie podwyższenia lub obniżenia ratingu ESG spowodowanego istotnymi zmianami metodyk ratingowych, modeli, kluczowych założeń ratingowych lub źródeł danych (w tym oszacowań), przyczyny tych zmian i ich wpływ na dany rating,
 - (vii) datę ostatniej zmiany metodyk;
 - (viii) w przypadku gdy ocena ESG obejmuje czynnik E – czy i na ile rating ESG jest skorelowany z odsetkiem dostosowania do systematyki zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/852 lub dostosowany do innych umów międzynarodowych, wraz z wyjaśnieniem wszelkich znaczących odchyleń od niego;
- b) bardziej szczegółowy przegląd procesów przetwarzania danych, w tym:
- (i) bardziej szczegółowe wyjaśnienie wykorzystanych źródeł danych – w tym publicznych lub niepublicznych źródeł danych, niezależnie od tego, czy są one objęte usługą atestacyjną, i czy pochodzą one ze standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju opracowanych zgodnie z art. 19a i 29b dyrektywy 2013/34/UE dotyczących zrównoważonej działalności gospodarczej oraz ujawniania informacji zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/852 i rozporządzeniem (UE) 2019/2088, w tym czy i w jaki sposób wykorzystuje się informacje na temat planów transformacji przedsiębiorstw wynikających z takich standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju;

- (ii) w stosownych przypadkach, zastosowanie szacunków i średniej branżowej oraz wyjaśnienie zastosowanej metodyki;
 - (iii) zasady aktualizacji danych i przeglądu danych historycznych i datę ostatniej aktualizacji danych;
 - (iv) kontrole jakości danych, ich częstotliwość i proces korygowania danych w razie pojawienia się problemów;
 - (v) stosownie do przypadku, kroki poczynione w celu wyeliminowania ograniczeń w źródłach danych;
- c) w stosownych przypadkach, informacje na temat współpracy z ocenianymi pozycjami i emitentami ocenianych pozycji, w tym na temat tego, czy dostawca ratingów ESG przeprowadził kontrole lub wizyty na miejscu i z jaką częstotliwością;
- d) w przypadku gdy dostawca ratingów ESG wydaje niezamówiony rating, wyraźne oświadczenie na ten temat w ratingu ESG, w tym informacje o tym, czy ocenianą pozycję lub powiązaną osobę trzecią poinformowano, że będą oceniane, czy uczestniczyły w procesie ratingowym oraz czy dostawca ratingów ESG miał dostęp do dokumentacji dotyczącej zarządzania i innych odpowiednich dokumentów wewnętrznych ocenianej pozycji lub powiązanej osoby trzeciej;

- e) w stosownych przypadkach, wyjaśnienie metodyki sztucznej inteligencji stosowanej w procesie gromadzenia danych lub w procesie ratingowym;
- f) w przypadku istotnych nowych informacji co do ocenianej pozycji, które mogą mieć wpływ na wynik ratingu ESG, dostawcy ratingów ESG wyjaśniają, w jaki sposób uwzględnili te informacje i czy zmodyfikowali odpowiedni rating ESG.

W stosownych przypadkach, informacje, o których mowa w pkt 2 niniejszego załącznika, odnoszą się specyficznie do każdego rozpowszechnianego ratingu ESG.
